

POSTAL REGD.NO.PRAKASAM/16/2021-2023

REGD.NO. 37926/83

ESTABLISHED : 1983

మార్చి 2022

పెటు - ₹ 10.00

సంయుబం

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాహపత్రిక

సంపుటి: 39 సంచిక: 11

ఐవ్యజనని అలివేలు మంగమ్మ చరణ సేవక సన్మిథ వసతి భవన సముదాయము

పూజ్య గురుపత్రి అలివేలుమంగమ్మ తల్లి సమాధి మంచిరం,
‘మాతృదేవి బివ్య సన్మిథ’

(సర్వే నెంబర్ 337, గుమ్మింపాడు, సంత నూతలపాడు మండలం, ప్రకాశం జిల్లా)

పూజ్యశ్రీ అమృగాల సాధనా క్షేత్రములో సేవార్థము, దర్శనార్థము వచ్చ గురు బంధువుల వసతి మరియు నిత్యాన్నదాన భోజనశాల కొరకు నిర్వాణము చేయ సంకల్పించిన ‘బివ్యజనని అలివేలుమంగమ్మ చరణ సేవక సన్మిథ’ భవన సముదాయమునకు పూజ్య గురుపుత్రిక శ్రీమతి అడిదం వేదవతిగారు ఫిబ్రవరి నెల 5 తేది, శరిపారం మధ్యహ్నము 12:00 గం.లకు శంకుస్థాపన చేసి, భవన నిర్వాణ కార్యక్రమములకు శ్రీకారం చుట్టినారు.

శ్రీ సాయి మంగ భరద్వాజ సేవాసంస్థాన్ ట్రస్ట్ చే నిర్వహించబడుచున్న ఈ వసతి భవన నిర్వాణ సత్కార్యక్రమములో పాలుపంచుకొనదలచినవారు ఈ క్రింది నెంబర్లను సంప్రచించగలరు.

7893601789 (శ్రీనివాస్ గారు) || 9848577599 (మోహన్ గారు)

9440018038 (రమేష్ గారు) || 9491562498 (సులోచన గారు)

9063334964 (టీ.వి. రావు గారు)

- శ్రీ సాయి మంగభరద్వాజ సేవాసంస్థాన్ ట్రస్ట్

సాయిబాబా నొరప్పిదాంయిం వైధకమేనా?!

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్స్‌రాల భరద్వాజ

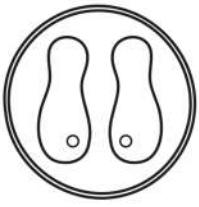
శ్రీ సాయిబాబా కేవలం బాహ్యదృష్టికి వేషభాషలలో ముస్లింలా కనిపించేవారు. అందువలన ఆయనను మొదట భక్తులు వేపవెట్టు కీంద కూర్చుని వున్నప్పుడు చూచి ఆయనను తీసుకువెళ్లి ఆ రామంలోని శిథిలమైన మరీదులో కూర్చోబెట్టారు. ఆయన యిక అదే భగవంతుని ఆదేశమని తలచి అక్కడే వుండిపోయారు. ఈ కారణాలుగా తాము సనాతనుల మనుకొనేవారు కొందరు సాయి సాంప్రదాయం మన సనాతన ధర్మానికి విరుద్ధమని భ్రమపడుతుంటారు. లోతుగా చూస్తేగానీ సనాతన ధర్మమే ఆయనలో మూర్తిభవించిన తెలియదు. మొదట నిజమైన సనాతన ధర్మానికి ‘హిందు-ముస్లిం’ అనే భేదముండడనీ, అట్టి భేదదృష్టి మత మౌడ్యమేగాని సనాతన ధర్మం కాజాలదని మనం గుర్తించాలి. ఏ మతానికీ విరుద్ధము కాని నిజమైన సనాతన ధర్మము ఆయనలో మూర్తిభవించినదని యా

కీంద అంశాలు నిరూపిస్తున్నాయి. మానవుడు యజ్ఞమయమైన జీవితం మాత్రమే గడపాలని వేదాలు చెప్పాయి. వాటిప్రకారం ప్రతివారూ ఐదు యజ్ఞాలు చేయాలి - బ్రహ్మయజ్ఞము, పితృయజ్ఞము, దేవయజ్ఞము, భూత యజ్ఞము, మనుష్య యజ్ఞము. సాయిబాబా ఒక్కరోజైనా ఏమారకుండా యివస్తీ ఎలా ఆచలించారో చూద్దాం.

బ్రహ్మ యజ్ఞము :

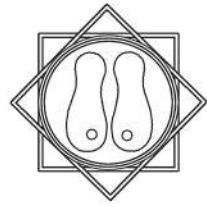
వేదోక్తమైన బ్రహ్మయజ్ఞం రెండు విధాలు. ఒకటి ప్రవృత్తి మార్గానికి చెందినది. రెండవది నివృత్తి మార్గానికి చెందినది. బ్రహ్మచర్యాతమంలో గురువువుద్ద నేల్చిన వేదాలు గృహస్థ జీవితం పాడుగునా నిత్యమూ అధ్యయనం చేయడమే ప్రవృత్తి మార్గానికి చెందిన బ్రహ్మయజ్ఞం. అర్ధచింతనతో గూడిన వేదగానంతో బుభుని వికసింపచేసుకొనడం ఉత్తమశేషికి చెందిన అధ్యయనం; అర్థం తెలియకున్న వేదాలపై

శ్రద్ధాభక్తులతో పటించడం రెండవ స్థాయికి చెందిన అధ్యయనం. ఇలాగాక మూడు వేదాల సారమూ (త్రయావిద్య) ఓంకారంలోని అ+ఉ+ముకారాలవేత సూచించబడినదని తెలిసి భావయుక్తముగా ప్రణవం జిలపించడం గూడా నివృత్తిపరమైన బ్రహ్మయజ్ఞమే. ప్రణవం బ్రహ్మవాక్ ద్వానంలో మనస్సును నిలిపి శబ్దరూపమైన ప్రణవాన్ని గూడ విడిచి యుండడం ఉత్తమశేషికి చెందిన నివృత్తిపరమైన బ్రహ్మయజ్ఞం. శ్రీసాయిదక్షిణదేశంనుండి వచ్చినవేద బ్రాహ్మలు వేదమంత్రం మరచినపుడు అది వాలికి గుర్తుచేయడం ద్వారా మొదట చెప్పినట్టి బ్రహ్మ యజ్ఞంలో ఆలతేఱనవారని స్పష్టమౌతుంది. ఆయన నిరంతరం పరమాత్మను ధ్యానిస్తూండడంవలన నివృత్తిపరమైన వేదాధ్యయనంలో ఆలతేరారని తెలుస్తుంది. సంఘంథపరన గూడ బ్రహ్మయజ్ఞమేనని శాస్త్రం చెబుతుంది. ఏకనాథ బృందావనం చదవమని

సెంటుబాద్వా

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాసపత్రిక

OFFICIAL ORGAN OF SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

సంపుటి:39

మార్చి-2022

సంచిక:11

పరమపూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగాలచే స్థాపించబడిన వ్యక్తిక పత్రిక,
మన ‘సాయిబాబా’

విషయ సూచిక

01.	సాయిబాబా సాంప్రదాయం ఛైకికమేనా?!	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	03
02.	ఏలపుత్తు	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	06
03.	కృత్జ్ఞతామహాత్మవము	పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ	07
04.	సిద్ధయ్య	శ్రీమతి శ్రీదేవి	11
05.	వార్తాలాపము	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి	13
06.	మాతృదేవి స్వతులు	శ్రీమతి మంచిరాజు ప్రమీల	16
07.	ప్రేమ స్వరూపుడు	శ్రీ క. ఎస్.ప్రసాద్	19
08.	శ్రీమతి తారాడ్డి	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	24
09.	ద్వారకామాయి అనుభవమండపము	విమల ; శ్రీ ఆర్. గోపాలకృష్ణ	27
10.	ఆచార్యుని అద్భుత లీలలు	శ్రీ పిన్నీజు వెంకటేశ్వర్రు	28

చిరునామా

Sri Manga Bharadwaja Trust,
Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar,
Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068
Phone No. +91 - 74160 41550
www.saibharadwaja.org
www.saimasterforums.org

థీఫ్ ఎడిటర్: డా॥ ఆర్.ఎస్. శశిధర్, పిపోచ. డి

చందు వివరములు

విడి ప్రతి	:	రూ. 10-00
సంవత్సర చంద	:	రూ. 100-00

సాయిబాబో పత్రికలో వెలువు వ్యోమాలకు, ఉభప్రాయోలకు ఉయ్యా రచయితలే బోధ్యాలు.

కాకాసాహెబ్ బీక్షిత్తిలో చెప్పారు. ఏకనాథుడట్టి ర్యాంథమే ప్రాయలేదని ఆశ్చర్యపడిన కాకా ‘ఏకనాథ భాగవతం’ ఆయనకు చూపగా తాము పారాయణ చేయమన్నదేనని ఆయన చెప్పారు. అట చదువుతూండగా ఒక వాక్యంలో ‘ఇఖి ఏకనాథ భాగవతం మాత్రమేగారు; 31 అంతస్తులుగల బృందావనమే; ఇందులో శ్రీకృష్ణుడు తన నిజరూపంలో నిత్యనివాసం చేస్తుంటాడు’ అన్న వచనంకన్మించింది. అంటే ఏకనాథుడు ఆ ర్యాంథాన్ని ‘బృందావనం’ అని గూడ వ్యవహారించాడు. అతడే వచనంలో ఏమి ప్రాసినటి సాయికి తెలుసు! అలానే తన కూతురు వత్సలి మరణించిన శోకంలో కాకాసాహెబ్ సాయిచెంతకొచ్చాడు. అప్పుడే అతనికి పాశ్చస్తులో ‘భావార్థ రామాయణం’ ర్యాంథమెచ్చింది. సాయి దానిలో ఒకచోట తెరచియిచ్చి అతనిని చదవమన్నారు. సలిగా అక్కడ జీవులకు జనన మరణాలు అనివార్యమని వాలి భార్యయైన తారను రాముడు పూరడిస్తున్న ఘట్టం వచ్చింది. అటు వేదమంత్రాల నుండి ప్రణవార్థధ్యానము మరియు యిట్టి సంధ్యాల పరకూ అంతలా బ్రహ్మాయజ్ఞం చేసినవారు మనలో ఎందరుంటారు?

పితృ యజ్ఞం :

పితృ దేవతలు తృప్తిచెంది తలంచడానికి చేసేదే పితృ యజ్ఞం. ఆత్మజ్ఞానం పొందినవాలి పెద్దలు ఎన్నో తరాలవారు వెంటనే తలస్తారని శాస్త్రం. సాయి సాచిలేని ఆత్మజ్ఞాని గనుక ఆయనకు తలంచవలసిన పూర్తీకులే పుండజాలరు. అయినప్పటికీ తమ నాశ్రయించిన వాలి ఆప్మలు మరణించినప్పుడు వాలనందరినీ

ఉత్తమ లోకాలకు పంపారు. ఉపానసీ బాబాగారి మూడవ భార్య గతించినప్పుడు ఆయన అలానే చేశారు.

దేవ యజ్ఞం :

దేవతల ప్రీతికొరకు యజ్ఞం చేయడమే దేవయజ్ఞం. నిత్యమూ సాయి ఐక్ష చేసుకొచ్చాక మొదట కొంచెం ధునిలో వేశాకనే తాము తినేవారు. అందుకు సంప్రీతులైన దేవతలు ఆయనకు విధేయులై పుండేవారు. ఆయన ఆజ్ఞాపిస్తే వర్షం ఆగిపోయేబి; పైకిలేచిన ధునిమంటలు ఆగిపోయేవి. ఒక భక్తుడు ఆయనలీ చూడదలచినపుడు ఆయన సంకల్పిస్తే పెనుగాలి ఫీబి వెంటనే మరలా ఆగిపోయింది.

భూత యజ్ఞం :

అన్ని జీవులకూ ఆహారం యిచ్చి సంతృప్తి పరచడమే భూత యజ్ఞం. భక్తులు సమర్పించిన ఆపులను ఒక గోశాలలో పుంచి మేపించేవారు బాబా. ఆయన ఐక్ష తెచ్చి మూతలేని ఒక మట్టిపొత్తులో పుంచేవారు. దానినుండి కుక్కలు యిధేష్టగా తినేవి. భోజనం చేసేముందు శక్తి పంచనలేకుండా కాకబలి బయట విడిచి రావాలని, భోజన సమయానికి మనం పిలవకనే ఆకలిగిన్న ఏ ప్రాణిపచ్చినా అదే అతిథి అసీ, వాటికి ఆహారమివ్వడమే అతిథి యజ్ఞమని నానా చందోర్కర్తతో సాయి చెప్పారు.

మనుష్య యజ్ఞం :

సాయి ఐక్ష తీసుకొచ్చాక ద్వారకామాయలో తమ పంక్తిన కొందరు భక్తులకు పెట్టిన తరువాతనే ఆయన భోజనం చేసేవారు. భక్తులు

తమకు సమర్పించిన రుచికరమైన పంటకాలస్త్రీ నిరంతరమూ భక్తులకు పంచివేస్తుండేవారు.

ఈ పదు యజ్ఞాలకు తోడు మానవులు దానం గూడా చేయాలని ధర్మశాస్త్రం చెబుతుంది. ఆయనకు భక్తులు రోజుా సమర్పించే దక్షిణ, సగటున రోజుకు ₹ 500/-లు చొఱన ఆయన అందలీ పంచివేసేవారు. ఇంతటి దానం చేయగల సనాతనులు మనలో ఎందరున్నారు.

యజ్ఞదానాలకు తోడు తపస్సు మూడవ ధర్షం. ఇంటియములు మరియు మనస్సులను వివేకవైరాగ్యాలనే అగ్నిలో తపింపజేసి అవి భ్రమించకుండా పరమాత్మ యందు నిష్ఠకలిగి పుండడమే ఉత్తమమైన తపస్సని భగవట్టితాబి ర్యాంథాలు చెప్పాయి. సాయి జీవితంలో ప్రతి క్షణమూ అలాంటి తపస్సేనని వాలి చరిత్ర తెలుపుతుంది.

స్వధర్మాన్నసుసరించి పై కర్మలస్త్రీ చేయడమే యజ్ఞదాన తపస్సలని చెప్పబడిన కర్మయోగం. వాటికి తోడు సాయి శ్రమించి ఒక పూదీటు మొలపించి భక్తులకు పూజకోసం పుష్పలిచేవారు. మొదటిరోజులలో రోగులకు మందులిచ్చి అవసరమైనప్పుడు పలచర్యలుగూడ చేసేవారు. నిరంతరమూ ఎక్కడెక్కడ భక్తులనూ కనిపెట్టి ఆపదలనుండి రక్షిస్తూండేవారు. ఇంతకు మించిన సనాతన ధర్మమూర్తి ఎవరుంటారు? కాకుంటే ఆయన పైకి అలా కన్నించడానికి ఎన్నడూ ప్రయత్నం చేయలేదు. మనదృష్టిలో తప్పల్లా అదేనేమా!! ●

పరిష్కార

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్సిరాల భరద్వాజ

ప్రశ్న : - 'ఓమిత్తే కాళ్ళరం బ్రహ్మ' అన్న వేదవచనానికి 'ఆచియందు వాక్యముండెను: వాక్యము దేవునియొద్ద ఉండెను; ఆ వాక్యమే దేవుడు' అన్న బైజిలు వాక్యానికి సారూప్యమున్నదా?

- బి. నా. రా. చీరాల

జవాబు :- ఈ రెండు వాక్యాలకూ సంబంధమేటీ లేదు. 'ఆ, ఉ, మకారాల' ఏక స్వరూపమైన 'ఓమ్ కారము' 'మూడు వేదాలకు, త్రిమూర్తులకు, భూత భవిష్యద్వారమూనాలకూ, జాగ్రత్తస్తును నుమప్రత్యస్తులకూ - ఫీటి ఐక్యతకూ చిహ్నము. ఫీటన్నిటి సమర్పులపమే బ్రహ్మ అని వేద వాక్యము. అర్థతన్నాత్త తులియానికి చిహ్నము. ఇక్కడ ఓంకారమంటే 'వాక్య' లేక 'వాక్యము' అని అర్థముగాదు. అక్షరమంటే 'క్షరము'

లేక 'నాశము' లేనిదన్న అర్థంలో 'బ్రహ్మ' అపుతుంబి. ప్రణవం బ్రహ్మతత్త్వాన్ని చేపే వాక్యమించి.

బైజిలులోని వాక్యంలో 'వాక్యము' అన్నబి గ్రీకు భాషనుండి ఆంగ్లంలోకి, ఆంగ్ల నుండి తెలుగులోకి అనువచించడంలో వచ్చిన అపోహయిబి. మూలంలోని గ్రీకు పదానికి 'సంకల్పము', 'ప్రేరణ, 'ఇస్తు' అని అర్థము. మొదట అద్వయుడుగా వున్న పరమాత్మ నేనేనేకమగుదునుగాక' అని సంకల్పించి,

అనేకమైనాడు అన్న శృంతి వాక్యానికి సంబంధించినబి బైజిలు వాక్యము. 'ఆ సంకల్పం భగవంతునిలో వుండెను. కనుక ఆయనయే అయియుండెను' అని ఆ మాటకర్థం. భగవంతుని అద్వయమైన తత్త్వాన్ని తెలిపేచి వేదవాక్యముయితే, ఆయనకు విశ్వరూపంలో ప్రకటమపుదామని కల్గిన తలంపును గులంబి బైజిలు వాక్యము చెబుతుంబి. •

ప్రశ్న:- కుటుంబ నియంత్రణవలన దుర్లభమైన మానవ జన్మకు అవకాశం లేకుండా చేస్తున్నాము కనుక వాపమంటున్నారు పెద్దలు నిజమా?

- ఎ. యం. రాఘు, హైదరాబాదు.

జవాబు:- చిన్న శస్త్ర చికిత్సతోనే జీవుల కర్మను మార్పగల్లితే యిక శస్త్రాలే దైవాలవుతాయి. అనివార్యంగా, యుగదర్శంగా వచ్చే యిటువంటి సాంప్రదాయాలన్నీ జీవుల సమప్పి కర్మఫలంగానే వస్తాయి. కనుక పాపమేటీ గాదు. సంతతి గల్లావలసియున్నప్పుడు ఆ తల్లిదండ్రులకు కుటుంబ నియంత్రణ చేసుకోవాలన్నించదు. అలాగాక కుటుంబ నియంత్రణవలన అలా జీవుల కర్మను

మార్పవ్యాపి, అటి పాపమునీ తలుస్తే, పెంబి పోషించగల సామర్యానికి మించి జడ్డలను కని పోషించలేకపోవడం యింకా పాపం. 'నారు పోసినవాడు సీరు పోయడా?' అని అప్పుడు మాత్రం చేపేచి మెట్ట వేదాంతం. నారు పోయవలసినబి (కుటుంబ నియంత్రణ చేసుకొనక జడ్డలను పుట్టించేబి) మానవుడే అయితే సీరు పోయవలసినబి వాడే. ఆ పక్షంలో కుటుంబ నియంత్రణవిషయం నిర్ణయించే

బాధ్యత మనిషిదేగాని అందులో వేరే పాపమేటీ వుండదు. నారుమాత్రం మనం పోస్తోం-సీరుమాత్రం దైవంపోయాలన్నబి మిధావాదం. పాపంలేని కుటుంబ నియంత్రణ దంపతులిడ్డరూ యించియ మనోనీర్పాం కల్గియుండడమే. అటి లోపించాక జడ్డలను కనడం పుణ్యంగాని, కనకుండడం పాపంగాని కాజాలదు. •

(మే 2011 సాయిబాబా మాసపత్రిక నుండి)

కృత్తిజశామవీర్ ల్లోవము

పూజ్య గురుపత్రి శ్రీ అలివేలు మంగమ్

పూ జ్యోత్స్థి భరద్వాజ మాష్టరుగారు డెబ్బి అయిదవ(75) జన్మించిన సందర్భంగా ‘కృతజ్ఞతా మహాత్మవము’ జరుపుకోవాలనే సంకల్పం శ్రీ సాయిమాష్టర్ భక్తులకు కలగడం ఎంతో ఆనందించదగ్గ విషయం. ఎందుకంటే పూజ్య శ్రీ మాష్టరుగారు ‘కృతజ్ఞత’ కు ఎంతో ప్రాధాన్యత నిచ్చారు. ఆధ్యాత్మికతలో కృతజ్ఞత ఎంతో ముఖ్యమైనదని ఆయన చెప్పేవారు. ఏ విషయంలోనే కృతజ్ఞత లేని జీవితం జీవితమేకాదని ఆయన బోధించేవారు.

అసలు కృతజ్ఞత అంటే ఏమిటి? ఎందుకు కావాలి? అన్నదానికి ఇక్కడ పూజ్య శ్రీ మాష్టరుగాలి తండ్రిగారైన శ్రీమాన్ ఎక్కిరాల అనంతాచార్యులవాలి మాటలు గుర్తుచేసుకోవడం సమంజసం.

శ్రీమాన్ అనంతాచార్యులవారు ప్రతిరోజు వారు భోజనం చేసేటప్పుడు మొదటగా అన్నాన్ని ఒక పెద్ద ముద్ద చేసి కాకబలికి పెట్టేవారట. ఒకసారి పూజ్య శ్రీ మాష్టరుగారు వాళ్ళ నాన్నగాలిని ఆ

విషయం గూర్చి అంత పెద్ద ముద్దపెట్టి అన్నాన్ని వృధా చేయడమెందుకని ప్రశ్నించారు. అందుకు శ్రీమాన్ అనంతాచార్యులగారు చెప్పిన సమాధానం గూర్చి వివరంగా పూజ్య శ్రీ మాష్టరుగారే నందభిపం అనే ప్రత్యేక సంబికలో స్వయంగా ప్రాశారు. దానిని ఇక్కడ క్లప్పంగా చెప్పుకుండాము.

“మానవుడు సృష్టిలోని ప్రతిదానినీ తనకోసం ఉపయోగించుకుండా నా డు. ఉదాహరణకు మనం తినడానికి ఈ అన్నం ముద్ద రావాలంటే భూమి, సీరు, గాలి మొటాన పంచభూతాలేగాక, విత్తనం వేసిన దగ్గరనుంచి మన ఇంటికి చేలినదాకా ఎంతమంచి శ్రమ ఇమిడి పున్చదో ఆలోచిస్తే తెలుస్తుంది. ఒక్క పండించడమే గాదు, వంట చేయడానికి కావలసిన ఇంధనము, సీరు, పాత్రలు, వాటిని తయారుచేసే మనుషులు, వండేవారు - ఇలా ఎందరో పని చేయినిదే ముద్ద లోపలకు వెళ్ళదు. ఇంతమంచి శ్రమను మనం ఉపయోగించుకున్నందుకు

ప్రతిపలంగా ఈ ప్రకృతికి, ప్రకృతిలోని జీవులకూ ఏమి యిస్తున్నాము? అలాగే ప్రతి విషయంలోనూ సృష్టిలోని మిగతావాటికి బుఱపడి వున్నాము. అందుకని మనం ఆహారం తీసుకునే ముందు ప్రకృతిలోని సాటి జీవులకు కృతజ్ఞతగా అల్యించకపోతే మనం పశుపులకంటే హీనమనే చెప్పుకోవాలి. కారణం పశుపులు, ఇతర జీవరాశి మిగతావాటికి ఏదో ఒక విధంగా ఉపయోగపడుతునే వున్నాయి. కనుక ప్రకృతిలోని సకల జీవరాశికి కృతజ్ఞతగా ఒక ముద్ద అయినా పెట్టి తీరాలి. లేకపోతే మానవజన్మకు సార్థకత లేదు.”

ఈ సందర్భంగా పూజ్య శ్రీ మాష్టరుగాలిలా అంటారు: “నాన్నగారు ఆ రోజు చెప్పిన మాటలు నా చెవులలో ఇంకా మార్చిగ్నతునే వున్నాయి. నన్ను నిద్రపాశినివ్యడం లేదు. నేను తీసుకునే ప్రతి ముద్దా నన్ను ప్రశ్నిస్తానే పున్నది”. అంటే పూజ్య శ్రీ మాష్టరుగాలి నాన్నగారు చెప్పిన మాటలలో ఎంత లోతు అర్థముందో మనం గ్రహించవచ్చు.

పూజ్యులే మాప్సరుగారు యింకా యిలా అంటారు: “కృతజ్ఞత అనేబి మానవ జీవితములో అతి ప్రధానమైన అంశము. కారణం మానవ జీవతమంతా సమాజం మీద ఆధారపడి వుంటుంది. జన్మించడానికి తల్లి గర్భాన్ని ఆశ్రయించాలి. పోషించడానికి తండ్రి, విద్య నేర్పడానికి గురువు, తర్వాత భార్య, భర్త, బిడ్డలు - ఇలా జీవితంలో ఇతరుల మీద ఆధారపడక తప్పదు. అందుకే కృతజ్ఞతగా వీరందరి బుణమూ తీర్చుకోవాలని పెద్దలు చెప్పారు.

అయితే ఏమి చేసి వీరందరి బుణము తీర్చుకోవాలి? అంటే తల్లిదండ్రులనేవ, వారి పాలన పోషణ, భార్యాపిల్లల పట్ల బాధ్యత, అలాగే బంధుమిత్రులపట్ల సహకారము, సమాజం పట్ల ఉపకారగుణము - ఇవన్నీ నిర్విల్మించాలని చెప్పారు.

అయితే అన్నింటికంటే గొప్పదైన, అతి ముఖ్యమైన బుణమొకటున్నది. అదే గురు బుణము. దానిని ఏమి, ఎంత యిచ్చి తీర్చుకోవాలి? కృతజ్ఞతగా ఏమి చేయగలము?

కారణం-మనకు అన్నీ సమ్మిద్గా వున్నప్పటికీ ఏదో ఒక కొరత, తీరని ఆకలి, దాహము వెన్నాడుతూనే పుంటాయి. ఉదాహరణకు ఒకనికి తల్లిదండ్రులు, భార్యాబిడ్డలు, సిలిసంపదలు, ఆరోగ్యము పుష్టులంగా వున్నాయనుకుండాము. కానీ అతనికి గూడ ఏదో కావాలనే కాంక్ష, అది తీరదేమోనని భయము - ఇలా అంతులేని కోఱకల వల్ల అశాంతికి గూరి అవుతూ పుంటాడు. లేకపోతే ఏవో ఇతర కారణాలుగా మనశ్శాంతి కరువపుతుంది. కారణం ఇంట్లోని

యక్కలు గావచ్చు, ఇతరులు కావచ్చు, ఇంట్లో పరిస్థితులు కావచ్చు, బయట పరిస్థితులు కావచ్చు. అయితే ఈ అశాంతికి కారణమేమిటి? బీని మూలమేమిటి? బీనిని పాశిగొట్టుకునేదేలా? ఈ ప్రశ్నలన్నింటికి సమాధానంగా నిలుస్తారు సద్గురువులు. వారు బీనికి పరిష్కార మార్గాలనెన్నింటినో సూచించారు. వాటినుసులంచి సాధన ఎలా చేయాలో వివరించారు. ఈ ప్రాపంచిక సుఖాల లోతేమిటి, అవి ఎంతటి అనుత్యాలో వాటిని గూళ్ళి ఆశపడి వెంపరలాడడం ఎంతటి ఆజ్ఞానమో, వాటి నుండి బయటపడడమెలాగో తెలియజెప్పారు. అట్టి గురువుల బుణం ఏమిచ్చి తీర్చుకోవాలి? ఇది ఎంతైనా ఆలోచించదగ్గ విషయం.

ఈ అశాంతి నుంచి బయటపడడానికి అనేక కోణాలలోంచి శోభించి, సాధన చేసి గమ్యం చేలన గురువులు కొందరైతే, తాము సాధన కొనసాగిస్తూనే ఇతరులకు బోభించే గురువులు కొందరు. అంతేగాక తాము పరిపూర్ణార్థులైనప్పటికీ మానవజాతి ఉధూరణకోసం అవతలించే మహాత్ములు కొందరు. వారు లోకానికి ఆదర్శంగా వుండడానికి మాత్రమే సాధనలు చేస్తారు. అదే బోభిస్తారు.

సామాన్యంగా గురువులు సాధనను ఎలా చేసుకోవాలో శిష్యులకు బోభిస్తారు. వాటిని అమలుపరచుకోవడము శిష్యుల కర్తవ్యము. ఒకవేళ ఆయా సాధనలలో సంశయాలు, అవరోదాలు ఏర్పడినప్పుడు వారు వాటిని తీరుస్తారు. కానీ పూజ్యులే మాప్సరుగాల బోధనా విధానము, పరిష్కారము గూడ

ప్రత్యేకంగా కనిపిస్తాయి. ఎందుకంటే మాములుగా మనం ఏ సాధన చేసినా ఆ సాధనలోని అవరోదాలను తొలగించుకుంటూ ముందుకు పోవడం జరుగుతుంది. అందులో ఒక స్థాయికి గూడ సాధకుడు చేరుకోవచ్చు. ఉదాహరణకు ఒకడు యోగసాధన చేసాడు. అందులో అతడు ఒక స్థాయికి చేరుకున్నాడు. అలాగే మరొకడు సాయిబాబాను నేపించాడు. అతడు మంచి భక్తుడయ్యాడు. ఎవరే సాధన చేసినప్పటికీ వాళ్ళపల్ల కొన్ని మహిమలు గూడ జరుగవచ్చు. కానీ ఆపుటికీ వాలలో కామక్రోధాబి గుణాలు నశించవు. అందుకని సాధనలో వారెంత పై స్థాయికి వెళ్లినా వాల మనస్సు లీటిని అంటిపెట్టుకునే వున్నదన్నమాట. అందుకని వాలికి ఎవరైనా తమకంటే గొప్పవారని అంగీకిలంచడం ఇష్టముండదు. కీర్తి కాంక్ష, ధన కాంక్ష మొటా బలశీసతలు అలాగే పుండడం వల్ల వారు గూడ అశాంతికి గులి అవుతారు. వెనుకటి బుములకు మానసిక శక్తి పుండేబి గనుక ఇతరులకు శాపమిచ్చేవారు. ఇప్పటిపోవారు అంతటి స్థాయికి చేరుకోకపోయినా తమ బుభూబలంతో ఆలోచించి శిష్యుగణంతో అవతలివాలిని దెబ్బుతీయాలని ప్రయత్నిస్తుంటారు. తమ వద్దకు అనేక మంచి ప్రజలు రావాలని, తమ ఉపదేశాలు విని తమను కీర్తించాలనీ ఆశిస్తుంటారు. అందుకని ఈనాడు చాలమంది గురువుల మధ్య, నేటి రాజకీయ నాయకులలో వలె ఎన్నో విభేదాలు, అసూయాద్వేషాదులు పుంటాయి. ఇక మాములు మనములకు, లీలకీ తేడా ఎక్కడుంది?

ನೈಯಂಚಾರಣೆ ಮಾಸಿಕ

అందుకని అటువంటివారిని
 ఆత్మయించేవారు కోలికలు
 తీర్పుకోవడానికి మాత్రమే వెళ్తుండడం
 సామాన్యంగా జరుగుతూ పుంటుంబి.
 సామాన్యలమైన మనకు అది
 సహజమే.

కానీ పూజ్యతీ మాస్టరుగారు బోధించే మార్గం భన్నమైనది. ఆయన మనలను సూచిగా యలూ ప్రశ్నిస్తారు: “బాబాను సేవించావు. కోలకలు తీరాయి. కానీ మనశ్శాంతి లభించిందా? ‘నేను హోయిగా వున్నాను’ అని గుండెమీద చేయి వేసుకుని చెప్పగలవా?” అని. దానికి మన దగ్గరవున్న సమాధానమేమిటి? ‘లేదు’ అని మాత్రమే. మరి సాయిబాబాను సేవించినా, ఇతర మహాత్ములను సేవించినా, వేరే ఏదైనా సాధన చేసినా మనకు మనశ్శాంతి ఎందుకు లభించడం లేదు? మరి నాసికులకు మనకూ భేదమేమిటి?

ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానమే
 పూజ్యార్థీ మాస్టరుగాలి జీవితము,
 బోధ. ఎన్ని సాధనలు చేసినా
 మనశ్శాంతి లేకపోవడం ఎందుకని
 జరుగుతున్నదని ప్రశ్నించుకుని
 దానికి సమాధానాన్ని ఆయన
 కనుగొన్నారు. అదే మన మనస్సు
 యొక్క ప్రస్తుత స్థితి మనకు అనుక్షణం
 ఎదురవుతున్న సంఘటనల పట్ల
 మన భావాలను సరిఖిద్దుకోవడం.
 బుద్ధిడు, రమణమహార్షి గూడ
 విచారణ చేసి మనస్సే అన్నింటికి
 మూలమని చెప్పినప్పటికీ వారు
 చెప్పిన సాధనా విధానములు
 సర్వమూ త్యజించినవారికి తప్ప
 ఆచరించడానికి సామాన్యములకు
 అంత సులభంగా అనిపించపు).

పూజ్యుల్లే మాస్టరుగారు గూడ ఈ విషయమే చెప్పినప్పటికీ ఆయన చెప్పే సాధనా విధానము వేరుగా వుంటుంది, సామాన్య మానవులకు అలా కూర్చుని మనస్సు గులంబి, మనస్సుకు వచ్చే ఆలోచనలు గులంబి, అవరోధాల గూళ్ళి ఆలోచించుకునే సమయముండడు, జప్పుమూ వుండడు. కాసీ పూజ్యుల్లే మాస్టరుగారు అందుకు ఇన్నమైన, సులభమైన, విశిష్టమైన మార్గాన్ని సూచించారు. అదే - మనకు అనుక్షణమూ సంభవించే సంఘటనల పట్ల మన మనోభావాలను గమనించడము, సరిచిర్దుకోవడము.

“ఉదాహరణకు ఒకడు మనపట్ల పారపాటు చేసాడు. అది కావాలనీ కావచ్చు, కాకతాళీయంగానూ కావచ్చు. కాసీ ఆ సంఘటన పట్ల మనం ఏవిధంగా ప్రతిస్పుందిస్తాము అన్నదాని మీద మన మనస్సు యొక్క ప్రభావము ఆధారపడివుంటుంది. ఉదాహరణకు మనకు ఒకరి కాలు తగీలింది. అది అతడు కావాలని చేసివుండవచ్చు, పారపాటున జరిగి వుండవచ్చు. కాసీ అతడు అలా ఎందుకు చేసినా మన ప్రతిస్పుందనను బట్టే మన మనశ్శాంతి వుంటుంది. ఒకవేళ అతడు కావాలని చేసినా మనం తేలికగా తీసుకుంటే చికాకు, కోపము ఎందుకు వస్తాయ? మనశ్శాంతి రాక ఏమవుతుంబి?” అంటారాయన. ఇలాగే మనం అనుక్షణమూ చిన్న విషయాల దగ్గర నుంచి పెద్ద విషయాలు వరకూ ప్రతిదానికి ఏదో ఒక విధంగా బాధపడుతూ మనశ్శాంతి కోల్పోవడమే ఎక్కువగా జరుగుతూ వుంటుంది. ఇలాంటి పరిశ్రమలలో మన జీవితాలు సజ్ఞాపుగా, శాంతిగా

ఎలా సాగుతాయి? ఈ సమస్యకు పరిష్కారమేమిటి?

చీనికే చక్కని మార్గాన్ని పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారు తెలియజేశారు. పరిశీతుల పట్ల, ఇతరుల పట్ల మనకు వచ్చే ఆలోచనలు, దాని ప్రభావాలను గుర్తిస్తూ వాటిని వివేకంతో ఎలా ఆలోచించి సిద్ధయైన మార్గానికి త్రిపుక్కించేవాలో, తద్వారా మన బలహీనతలను ఎలా తొలగించుకోవాలో తెలియజేశారు. అనుక్షణమూ చింతలతో ముగ్గిపోతున్న మానవాళికి సిద్ధయైన మార్గంలో ఎలా నడవాలో తెలిపి శాంతి మార్గాన్ని తెలియజేసిన మహా మహిమాన్వితులు పూజ్యశ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాష్టరుగారు.

ఆంతమాత్రం చేత ఆయన మనలను అస్త్రి వదలి పూర్తిగా ఆధ్యాత్మిక మార్గంలోనే జీవించాలని బోధించలేదు. సంసారంలో వుంటునే ఆధ్యాత్మికతను ఎలా సాధించుకోవచ్చే ఆయన తెలిపారు. ఆధ్యాత్మికత, లౌకికత వేరుగావని, లౌకికత ద్వారా ఆధ్యాత్మికతను సాధించవచ్చని ఆయన చెప్పేవారు.

నేటి మానవులు ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో వున్నా లేక లౌకికతలో వున్నా మనశ్శాంతి లేకుండా, ఉత్తాహము, చైతన్యము లేక జీవచ్ఛవాల్లా జీవిస్తున్నారు. తింటున్నారు, కట్టుకుంటున్నారు, కార్దలో తిరుగుతున్నారు, పదవులలో వుంటున్నారు, మంచి ఉద్దీఘంలో వున్నారు. కాసీ అశాంతిలో కుతకుతలాడిపోతూ - జీవించడమంటే ఏమిటో తెలియక - ఎవరికి తోచిన విధంగా వారు

సాయమభాబా మాసపత్రిక

ప్రవర్తన్తన్నారు.

ఆటువంటి పరిస్థితులలో మనలను ఉద్ధరించడానికి శ్రీ సాయిబాబా తమ ముద్దుబిడ్డడైన పూజ్యులే మాస్టరుగాలని మన మధ్యకు పంపించారు. ఆర్థిత కల్పవృక్షమైన శ్రీ శిలాదీ సాయిబాబాను గూర్చి చెబుతూనే ప్రాపంచిక జీవితంలో నుఖశాంతులను పొందడమెలాగో ఆయన చెప్పిడమేగాక, ఆచలించి చూపారు గూడ. నేడు ఆయన బోధల ద్వారా, ఆయన రచించిన ‘శ్రీ సాయిలీలామృతము’ ర్ఘంథము ద్వారా కొన్ని కోట్ల మంచి ప్రభావితులై ఐహిక కోటకలు తీర్పుకోవడమే గాక, పరిస్థితుల పట్ల అవగాహన కలిగి, శ్రీ సాయిబాబా మీద విశ్వాసముతోనూ, వివేకంతో ఆలోచించడం ద్వారానూ మనశ్శాంతి పొందుతున్నారు.

అంతేగాక సామాజిక పరిస్థితులను అన్ని కోణాల నుంచి విశ్లేషించి అనేక మార్గాలను ఆయన సూచించారు.

నేడు పొళ్ళాత్మక ప్రభావంతో సరియైన మార్గం తెలియక వెర్తతలలు వేస్తున్న సమాజానికి సరియైన జీవన విధానమెలాగో ఆయన తెలిపారు. మత మౌడ్యంతో కొట్టుకుంటున్న ఛాందసులకు కనువిష్టుకలిగేలా ‘మతమెందుకు?’ అనే ర్ఘంథం ద్వారా అసలు మతమంటే ఏమిటో తెలియజేశారు.

సత్యమేమిటో తెలియక నాస్తిక ప్రభావంతో భగవంతుడే లేడనే నాస్తికులకు, నేటి విజ్ఞానశాస్త్ర ప్రమాణం లేనిదే భగవంతుడు వున్నాడని నమ్మిని హేతువాదులకు, ‘ఏది నిజం’, ‘విజ్ఞాన ఫిచికలు’ అనే ర్ఘంథాలు రచించడం

ద్వారా భగవంతుడు వున్నాడని ఆధునిక విజ్ఞాన శాస్త్రం ద్వారా సప్తమాణికంగా నిరూపించారు.

అసలు ఆద్యాత్మికత అంటే ఏమిటో, నిజమైన ఆద్యాత్మికవేత్తలు ఎలా వుంటారో తెలిపి ప్రజలను నేటి దొంగ గురువుల బాలిన పడకుండా వుంచడానికి ప్రయత్నించారు. తమ జీవితమంతా ప్రతి విషయంలోనూ నిజానిజాలను చెప్పడానికి ప్రయత్నిస్తూ, ధర్మబద్ధమైన జీవితం ఎలా వుంటుందో తమ ఆపరణ ద్వారా నిరూపిస్తూ, విక్రాంతి అన్నది లేకుండా అహార్ణశలూ మనందలకోసం శ్రమించిన ఆ కారుణ్యమూర్తికి మనం అల్పించగలదేమున్నది? - కృతజ్ఞత తప్ప! అధీగాక ఆయన కోరేబి ఏమైనా వున్నదా? అసలాయనకు ఏమి కావాలి?

ఆయనకే కాదు, అసలైన ఆద్యాత్మికవేత్తలెవరికి ఏమి అక్కర్చేదు. ‘ఏమి అక్కర్చేదా! అయితే వాళ్ళు అంతగా ఎందుకు శ్రముడినట్లు?’ అంటారేమో! నిజమే! ఏ పలితాన్ని ఆశించకుండా అంతటి శ్రమ ఎవరూ పడరు. అయితే ఆయనకు ఏమి కావాలి? అపును. ఆయనకూ కావాలి. అదే - ఆయనపట్ల కృతజ్ఞత! ప్రేమతో నిండిన కృతజ్ఞత. ఆయన చెప్పినవాటిని ఆచలించడమే కృతజ్ఞత. ఆచలించడానికి ప్రయత్నించే కృతజ్ఞత. ఆయన అనుకున్నట్లు అందరమూ మానసిక, ఆరోగ్య, ఐహిక, ఆముషీక శాంతులతో జీవించడమే ఆయన కోరుకునే కృతజ్ఞత. అయితే అది మనమిష్టగలమా? ఎందుకివ్వలేము? ప్రయత్నిస్తుంటే తప్పక ఇవ్వగలము. మన మివ్వగలగడానికి తమ సహస్ర

కరములనందిస్తూ ఆయన మన ఎదుట, మన ప్రక్కన, మన చుట్టూ, మన లోపల ఎప్పుడూ వున్నారు. వుంటారు గూడ. అందుకు సహకారంగా అందరమూ కలిసి మనకు తల్లి, తంత్రి, సఖుడు, గురువు, దైవమూ అయిన పూజ్యులే మాస్టరుగాలికి కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా ‘కృతజ్ఞతామహాత్మవము’ ను మన శక్తి మేరకు ఘనంగా, అత్యంత వైభవంగా జరుపుకుండాము. అలా ఎంతో సంతోషంతో, కృతజ్ఞతతో జరుపుకోవడానికి కావలసిన శక్తినివ్వమని ప్రార్థిస్తూ, ఆయన ప్రాసిన, ఆయన ప్రాయమని సూచించిన, ఆయన గూర్చిన ర్ఘంథాలనన్నింటినీ పారాయణలు చేద్దాము. నామస్వరణ చేద్దాము. జప, ధ్యానములు చేద్దాము. సత్యంగముల ద్వారా ఆయన బోధలను, ఆశయాలను నలుగుఱతోనూ పంచుకుండాము.

తద్వారా ఆయన సాయిబాబాకు ముద్దుబిడ్డ అయినట్టే మనమూ ఆయనకు తగిన జడ్డలమవుదాము. అందరమూ కలిసి ఈ పవిత్ర కార్యక్రమాన్ని విజయవంతం చేయడానికి ఇప్పటి నుంచే ఉన్నములవుదాము. ఆయన కృపాశీస్తులను పొందుదాము.

ఈ పవిత్ర ‘కృతజ్ఞతామహాత్మవము’ నకు తమ ఆశీస్తులనందించమని శ్రీ శిలాదీ సాయినాథుని, పూజ్యులే భరద్వాజ మాస్టరుగాలిని హృదయ పూర్వకంగా ప్రార్థించాలి.

(గత సంచిక తరువాయి)

నీధియ్

శేషి శేర్చె

తెల్లవాలింబి. అప్పటికే నిద్రలేచి ఇంటి పనులలో పడింది ఆదంబి. “సిద్ధా! ఇంకా నిద్ర లేవలేదా? బాగా పాండిక్కింబి, లే నాయనా!” అంటూ సిద్ధయ్ గబికి వెళ్ళి చూసింది. గబిలో సిద్ధయ్ లేడు. ఇల్లంతా వెబికింబి. ఆమె కంగారు చూసిన పీర్ సాహేబ్, “ఏ మరీచుకో, గుడికో వెళ్ళి పుంటాడు” అన్నాడు. ఎంత సమయం గడిచినా సిద్ధయ్ రాలేదు. తల్లిదండ్రులిరువుల మనసులలో ఆందోళన మొదలైంబి. సిద్ధయ్ దైవభక్తి, ఐహిక సుఖాల పట్ల విముఖత, వివాహంపై అనాసక్తి, ముఖ్యంగా అతడు సాధుసన్యాసుల పట్ల కనపలచే భక్తి, వారి జీవితిధానంపై చూపే ఆసక్తి, యివస్నీ గుర్తించి వారి ఆందోళన మరింత తీవ్రం కాసాగింబి.

సాయంత్రమైంబి. సిద్ధయ్ రాలేదు. ఆదంబి బిగులుతో వంట చేయలేదు. సాహేబ్ ఊర్లో అన్ని చోట్లా సిద్ధయ్ కోసం వాకబు చేస్తూనే పున్నాడు.

ఎక్కడికి వెళ్ళాడో! రాత్రి ఏ వేళక్కునా తిలిగి రాకపోతాడా! అన్న ఆశతో కళ్ళల్లో వత్తులేసుకొని నిద్రాపోరాలు మాని సిద్ధయ్ కోసం ఎదురు చూసారా దంపతులు. రాత్రంతా గడిచింబి.

తెల్లవాలింబి. సిద్ధయ్ జాడలేదు.

ఆ తల్లిదండ్రుల గుండెలు బ్రద్దలైనాయి. లేకలేక పుట్టిన ఒక్కగానొక్క కొడుకు! ఎక్కడికి వెళ్ళాడు? ఏమైనాడు? ఇదే ఆందోళన! వారి హృదయరోదన!

“సిద్ధా! సిద్ధా! అని ఏడుస్తూ బంధువుల యిళ్ళనీ వెతుకుతున్నటి ఆదంబి. తెలిసిన వారినీ, తెలియని వారినీ కూడా సిద్ధయ్ గులించి అడుగుతూ యిరుగు పారుగు ర్రామాలనీ తిరుగుతున్నాడు సాహేబ్. కొన్ని రోజులు అలానే గడిచాయి. సిద్ధయ్ వై బెంగతో తిండి తిప్పులు లేక వారిరువుల దేహాలు శుష్ణించి వోసాగాయి.

ఒక రోజు కంబిమల్లయ్యపల్లెలోని శ్రీ వీర బ్రహ్మాంద్ర స్వామి వద్ద సిద్ధయ్ పున్నాడని మిత్రులాకరు సాహేబ్కు చెప్పారు. అంతే! ఆనందంతో వాంగిపోయా రాదంపతులు.

“హమ్మయ్! మన బడ్డ ఎక్కడించి ఒక చోట క్షేమంగా పున్నాడు. అటి చాలు మనకి!” అనుకున్నారు. “మనం వెంటనే వెళ్లి మన జడ్డను తీసుకొద్దాం పద” అన్నటి బేగం. ఇరువురూ కంటి మల్లయ్యపల్లె బయలుదేరారు.

★★★
నిమిషాలలో యా వార్త
ర్రామమంతా గుప్పమంబి. ముడుమాల

ర్రామంలోని ముస్లింల హృదయాలు భగ్గమన్నాయి.

“ఒక ముస్లిం యువకు హిందువుల ఆశ్రమంలో అడుగుపెట్టటమా? ఎంత ధైర్యం! ఇది మన ఇస్లాంకు విరుద్ధం. అల్లా సహించడు. మనం ఏ మాత్రం ఈ ద్రోహాన్ని సహించకూడదు” అన్నాడోక మునల్సాన్ యువకుడు ఆవేశంగా.

“అపును, ఎంత మాత్రం సహించకూడదు” అన్నారు మిగతావారంతా.

“మనం యిప్పుడే ఆశ్రమానికి వెళ్ళాం. తాడో పేడో తేల్చుకుండాం” అన్నారోకరు.

“ఆగండి!” అన్నాడోక ముస్లిం పెద్ద.

“తొందర పడవద్దు. మన సాహేబ్ కొడుకును వెంటబెట్టుకుని వస్తాడు కదా, అప్పుడు తెలుస్తుంచిగా అనలేమయిందో, ఆ బద్ధాష్ అక్కడికెందుకెళ్లాడో. అప్పటి దాకా వేచి చూడాం” అని సలహా ఇచ్చాడా పెద్దమనిషి. అంతటితో ఆ చర్చ ఆగింబి.

అయితే, సిపురుగప్పిన నిప్పులా మాలింబి ‘ముడుమాల’ ర్రామంలోని ముస్లింవాడ.

★★★

సామాజిక మానవత్రిక

అరుణోదయ వేళ! శ్రీ వీరబ్రహ్మంద్రస్వామి వారు అప్పుడే నిశ్చల సమాధి నుండి మేల్కొన్నారు. కొద్ది నిమిషాలు గడిచాయి. స్వామి అల్సాకిక స్వరంతో నెమ్మిదిగా పిలిచారు, “సిద్ధా!” అని. స్వామి ఎదుటనే చేతులు జోడించి స్వామినే ఆనంద పారవశ్యంతో తిలకిస్తూ కూర్చున్న సిద్ధయ్య ఉలికిపడి “స్వామీ!” అన్నాడు, ఏమి చెప్పుబోతున్నారో అన్న ఆత్మతతో.

స్వామి: నాయనా! నేను చెప్పబోయే విషయాన్ని జార్గత్తగా విని అవగాహన చేసుకొనటానికి ప్రయత్నిస్తా వనుకొంటాను.

సిద్ధుడు: సెలపీయండి స్వామీ!

స్వామి: జన్మ జన్మల బుణానుబంధాలు, కర్మనుబంధాలు మన వెంట నంటే వుంటాయి. ఆ బంధాలు వీడనిదే ముక్కికి మార్గం సుగమం కాజాలదు. జన్మనిచ్చిన తల్లిదండ్రుల సేవ మానవుడి కర్తవ్యం. వారిని వేదనకు గురి చేయటం దోషం. వారి అనుమతితో వస్తే ఆ దోషం వుండేది కాదుగా.

సిద్ధుడు: గురుదేవా! మమకార మాయాజాలంలో చిక్కుకొని వున్న నా తల్లిదండ్రులు ఒక్కరోజైనా నన్ను చూడకుండా వుండలేరు. ఇక, శాశ్వతంగా మీ సన్మిథిలో తలంచాలన్న నా తపసను ఎలా అర్థం చేసుకోగలరు స్వామీ! అందుకే అలా చేయవలసి వచ్చింది.

స్వామి: ఇంతకంటే కూడా ముఖ్యమైన విషయం ఆలోచించావా నాయనా?

సిద్ధుడు: ఏమిటి స్వామి?

స్వామి : మానవుడు సంఘజీవి. సమాజపు కట్టబాట్లు

సమాజ శేయస్సు కోసమే ఏర్పాటు చేయబడ్డాయి. వాటిని అతిక్రమించి ప్రవర్తిస్తే సాంఘిక జీవనం, వ్యక్తిగత జీవితం కూడ అస్తవ్యస్తమోతాయి. ముసల్మాను యువకుడు వైయండి హిందూమతస్తుడైన గురువును ఆత్మయించటం పలన స్వమతస్తుల ఆర్పహానికి గురి అవుతావు.

సిద్ధుడు: గురుదేవా! సాక్షాత్తు భగవత్స్వరూపులయిన మీ అనురూపం ముందు వారి ఆర్పహం నన్నేమి చేయగలదు స్వామీ!

స్వామి (నవ్యతూ): సిద్ధా! సీ నిర్ణయం పలన నాకు కూడా లోకనింద వస్తుందేమో ఆలోచించావా? ముసల్మాను యువకుడిని లోబరచుకొన్నానన్న ఆపవాదు నాపై మోప బడుతుంచికదా!

సిద్ధుడు: గురుదేవా! మీరు సర్వాంతర్యామి! నిందాస్తుతుల కతీతులు. సృష్టి స్త్రీతి లయ కారకులు, సర్వసమర్థులు. సర్వమతాలు మీనుండే పుట్టాయి. మిమ్మల్ని ఆత్మయించిన నాకు స్వమతస్తుల నుండి భయమేమీ లేదు స్వామి! మీ చివ్వత్తాన్ని గుర్తించలేని అజ్ఞానులు మీపై వేసే అపనిందలు సూర్యనిపై బిసరభడిన దుమ్మకణాల పలె అపి వారి కళల్లోనేపడి వారినే బాధిస్తాయి గాని మిమ్మల్నిమి చేస్తాయి స్వామీ!

స్వామి: సిద్ధా! కొందరు ఒక ఉన్నతమైన లక్ష్యం కోసం ఎన్నో కష్టాలకోల్చి ముందుకు సాగుతారు. చివరకు లక్ష్యసిద్ధిని సాధిస్తారు. అటువంటి వారు కొన్ని సామాజిక కట్టబాట్లను అతిక్రమించి ప్రవర్తిస్తే, అది వారి వ్యక్తిగత జీవితానికి, సమాజానికి కూడా మేలే చేకూరుస్తుంది కాసీ

అపకారము చేయదు. కాసీ సగటు మానవుడు ఆంతటి స్థాయిలో వుండడు. అలాంటి వారు సమాజ కట్టబాట్లకు లోబడి బ్రతకటమే వాలీకి, సమాజానికి కూడా శేయస్కరం. ఎవరి ధర్మాన్ని వారు అనుసరించటం శేయస్కరం.

సిద్ధుడు: గురుదేవా! సర్వధర్మాలూ మీలోనే వున్నాయి. ధర్మస్కరూపులయిన మీ సన్మిథి, మీ సేవను మించిన ధర్మం నాకు మరొకటి కన్చించటం లేదు.

సిద్ధుడు తలవంచుకొని కన్చిరు కార్యసాగాడు.

స్వామి: సిద్ధా! నిజురంతో ఆలోచించు. జన్మనిచ్చిన తల్లిదండ్రుల బాధ అర్థం చేసుకో. దుఃఖాన్ని నిరపించుకొని, యంటికి వెళ్ళి వాలిని సేవించుకో నాయనా.

సిద్ధుడు: గురుదేవా! మీరేమంటున్నారు? తల్లిదండ్రుల మమకార బంధాలలో చిక్కుబడి పోతానా లేదా అసీ, స్వమతస్తుల ఆర్పహానికి భయపడతానా లేదా అసీ నన్ను పరీక్షించటానికి యిలా మాట్లాడుతున్నారా? కన్నవారి ప్రేమ, సమాజపు కట్టబాట్లు నాకు ముఖ్యమనిపించటం లేదు. మీరు తప్ప నాకు యి లోకంలో ఏటి పట్టటం లేదు. స్వపు దర్శనమిచ్చి చేరరమ్మని పిలిచి యిప్పడిలా వెళ్ళిపోమ్మనటం న్యాయమా స్వామి? నన్ను దయ చూడండి. నా సర్వస్వం మీరే. మిమ్మల్ని విడిచి బ్రతకలేను. నా దైవమా! నా గురుదేవా! కరుణించు అంటూ వీరబ్రహ్మంద్ర స్వామి వారి పాదాలపైబడి గుండెలు పగిలేలా ఏడ్చుసాగాడు సిద్ధుడు.

- సశేషం

వార్షాలూపము

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీమతి అడిదం వేదవతి

శ్రీ ప్రకాశానంద స్వామివారి విరచితమైన వార్షాలూపమునే యిందుంథము గ్రాంథికభాషలో ప్రాయిబడి వుండటం వలన తమకు అర్థంగావడం లేదని చాలామంచి పారకులు అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరిచారు. అందుకని పారకుల అభ్యర్థన మేరకు పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగాల ప్రియపుత్రిక శ్రీమతి అడిదం వేదవతిగారు సరళమైన భాషలో ఈ గ్రంథాన్ని పారకులకు అందజేస్తున్నారు - ఎడిటర్.

ఎనిమిదఱ ప్రసంగము

అసుర సంపద

స్వా॥పు॥ :- ఈ విధంగా బ్రహ్మసుఖము అభూత కల్పన అని భావించి, ప్రత్యక్షముగా అసుభవానికి వచ్చే విషయసుఖమే సత్యమని తలచి ద్రవ్యలపట్ల (ధనము మొనాన వాటిపట్ల) లోభబుద్ధి కల అసురసంపద కల మానవుడు పరలోక జ్ఞానాన్ని పొందడు. మాటిమాటికీ యమపాశం చేత బంధింప బడుతుంటాడు. ఈ విషయంలో యముడు నచికేతునికి ఇలా చెప్పాడు -

శ్లో || న సాంపరాయః ప్రతిభాతి బాలం
ప్రమాద్యస్తం విత్తమోహేన మూర్ఖమ్ ||
అయం లోకశోనాన్ని పర ఇతి మానీ పునః
పునర్వాశ మాపద్యతే మే॥

భావం : అవివేకి, మబింబినవాడు అయిన ధనవ్యామోహం కల మూడునికి పరలోక జ్ఞానము

కలుగదు. “ఇది ఒకటే లోకము. మరొకటి లేదు” అనేవాడు నా చేతిలో చిక్కుకుంటాడు. అంటే రోజురోజుకూ సీచజన్మ పొంది దుఃఖిస్తాడు.

ఇలా వారి కర్మలన్నీ వ్యాధమౌతాయన్నది స్ఫుర్తము. యముడు ఈ త్రుతిలో ‘బాల’ శబ్దాన్ని ప్రయోగించాడు. ‘అణ్ణి భవతి వై బాలః’ అని మనువు చెప్పాడు. అంటే వస్తువును వస్తురూపంలో తెలుసుకోలేనివాడు బాలుడు.

ఇలా చార్యాక మతస్థలు స్వర్గసుఖాన్ని, మోక్షసుఖాన్ని పుక్కిటి పురాణమని, ఈ లోకంలోని ప్రత్యక్షసుఖము సత్యమని తలచి విషయాలలో తగులుకుంటారు. కూరత్వంతో విషయపదార్థాలను పొందడానికి ధనాన్ని సంపాదిస్తారు. కాబట్టి ‘మోహి కర్మాణః’ అని చెప్పబడినది.

భగవద్గితలో చెప్పబడిన అసుర, రాక్షస ప్రకృతులు రాక్షసీమాసులో చైవ ప్రకృతిం మోహిసోం త్రితాః

భావం : జనులు మోహకారకాలైన రాక్షసు, అనుర ప్రకృతులను పొందుతారు.

రాక్షసులు హింసాపరులు, ద్వేషపూర్ణులు. రాక్షసులు ఇతరులను శరీరముతోనూ, వాక్యతోనూ, మానసికమైన ద్వేషాలతో బాధిస్తూ వుంటారు. తిడుతూ వుంటారు, కొడుతూ వుంటారు. ప్రాచీనకాలపు కంసుడు, జరాసంధుడు మొగ్గాన కూరరాజులు మూర్తిభవించిన రాక్షసప్రకృతులు.

అనురులు రాగపూర్ణులు, విషయలాలనులు. అనురసంపద కల మానవుల లక్షణము ‘అనుషు రమతే ఇతి అనురః’ అని చెప్పబడింది. ఇంద్రియసుఖాల పట్ల ఆసక్తి, సరదా కలిగి వున్నవారు అనురులు. ఐదు ఇంద్రియాలకు సంబంధించిన విషయ పదార్థాల పట్ల వ్యామోహం (రాగ బుభ్రి) కలిగి వుండడం అనురప్రకృతికి లక్షణము.

పూర్వకాలంలో యయాతి అనే రాజు ఎన్ని సంవత్సరాలు విలాస జీవితం గడిపినా అతనికి తృప్తి కలుగలేదు.

రాక్షసు, అనుర ప్రకృతుల విషయంలో ‘శ్రీ వంశీధర మిత్రగారు’ తన సాంబుటీకలో ఇలా ప్రాశారు:

రాక్షస ప్రకృతి అంటే ద్వేషము. దానిలో క్రోధము, ఈర్ష్య, అసూయ, ద్రోహము, హింస, అమర్షము, ఆవమానము అనే గుణాలు వుంటాయి.

1. క్రోధము : ఏదో ఒక ప్రత్యేకమైన దీషం వలన మనసు బాధపడుతుంది. కనుక క్రోధము కల మానవుడు పళ్ళు పట పట కొరుకుతాడు. కన్నెర జేస్తాడు. క్రోధంలో తనను తాను మరచిపోయి ఇతరుల మీద మీదకు వెళతాడు. అతడు క్రోధంలో నోటికి వచ్చినట్లు తప్పుడు మాటలు మాటలుతాడు.

2. ఈర్ష్య : దాయాదుల మధ్య విభజన సందర్భంలో భాగస్వాముల మధ్య జన్మించే పరస్పర ద్వేషము.

3. అసూయ : ఇతరుల సుగుణాలను, అభివృద్ధి సహించలేకపోవడం.

4. ద్రోహము : దీషం వలన ఇతరులను నశింపజేయాలనే కోలక.

5. హింస : ఇతరులను బాధించటం. ద్రోహము వలన హింస జన్మిస్తుంది.

6. అమర్షము : అశక్తుడు, అసమర్థుడు అయిన

మానవుని పట్ల అతడు చేసిన తప్పును గురించి సమర్థుడు పొందే ద్వేషము.

7. అవమానము : ఏ కొంచెము అపకారం ఇతరులు చేసినా, దాని గురించి మనస్యులో ఎక్కువ బాధను పొంది ద్వేషానికి అవకాశమిష్టుడం.

అనుర ప్రకృతి అంటే రాగము. దానిలో కామము, మాతృర్షము, వాంచ, ఆశ, లోభము, మాయ, దంభము వుంటాయి.

1. కామము : రమించాలనే కోలక.

2. మాతృర్షము (మత్తరము) : తనకేమీ ఉపయోగం లేకపోవడం వలన ఇతరుల అజ్ఞప్రాయాలను నిరాకరించడం, ఇతరుల గుణాలను గుణాలుగా తలచకపోవడం.

3. వాంచ : ధర్మానికి విరుద్ధంగా మాయ నుంచి పుట్టిన ధనము మొగ్గాన వాటిని సంపాదించాలనే కోలక.

4. తృప్తి : ‘నన్ను తక్కువవాడిగా ఎవరూ తలచకూడదు’ అనే భావం. ధనాన్ని వెచ్చించవలసిన చోట ఖర్చు పెట్టుకుండ నిలువ చేసుకునే పిసినాలితనం కూడా తృప్తి క్రిందకే వస్తుంది.

5. లోభము : ధర్మానికి విరుద్ధంగా ఇతరుల ధనాన్ని లాక్ష్మివాలనే గుణము.

6. మాయ : ఇతరులను మాయ చేసి లోంగచీయాలనే భావము.

7. దంభము : కపటముతో ధర్మాత్ముని వేషం వేసికొని తన గొప్పతనాన్ని ఇతరులు పొగిడేటట్లు చేసుకోవాలనిపించడము. కీల్త ప్రతిష్టలు సంపాదించి పుసిద్ధుడు కావాలనే కోలక.

ప్రాచీనకాలంలో ఈ రాక్షసు, అనుర ప్రకృతులు కూరులు, విలాసపరులు అయిన రాజులలో కనిపించేవి. కానీ ఇప్పుడు కొన్ని మరాలు మొగ్గాన ధార్మిక సంస్లలలో కూడ ప్రవేశించాయి. కారణమేమిటంటే అక్కడ కూడా రాగద్వేషాలు కనపడవచ్చు.

రాక్షసప్రకృతి మీద ఈ దృష్టాంతం వినండి :-

బైబిలులో వల్లంచిన దాంభికుడైన మరాధికాల

బైబిలులో రాక్షసప్రకృతికల దాంభికులైన మరాధికారులు ఎలా ధర్మానియమాలను విడిచిపెట్టి

స్వార్థపు వలలో చిక్కుకున్నారో, ఎలా ధనవ్యామోహంలో పడిపోయారో వివరించబడింది.

జీసను క్రీస్తు యొక్క ఆశ్చర్యకరమైన సామర్థ్యము

జీరూసలేములోని మందిరంలో జీసను ప్రవేశించి వ్యక్తివ్యాపారము చేసినవారిని, కయివిక్తయాలు చేసేవారిని, పాపురాలను అమ్మేవారిని ఉధ్వేశించి ఇలా చెప్పాడు -

“దేవ మందిరము ప్రార్థనాస్తలము. దానిని మీరు దొంగలు దాక్కినే గుహగా మార్చేశారు” అని వర్తకులు కూర్చునే బల్లలను విసిలవేశాడు. పాపురాలను అమ్మేవారిని తరిమివేశారు. వారికి బదులుగా కుంటి, రుడ్డి, చెముడు, మూగమొ||న అవయవ వైకల్యము కలవారిని మందిరంలో ప్రవేశపెట్టాడు. భగవంతుని ప్రార్థించి వారి రింగాలను నివారించాడు.

యహూదులలో (యూదులలో) పశుబలి ఆచారంగా వుండేబి. ప్రజలు వారి వారి సామర్థ్యాన్ని అనుసరించి బలుతిస్తుండేవారు. పేదలు పాపురాలను బలిచేషారు. మతాచార్యులు పాపురాలను అమ్మేవారు.

జీసను క్రీస్తు యొక్క ఈ వింతైన సామర్థ్యమును చూచి మతాచార్యులు కోపించిక్కులయ్యారు. రెండవ రింజున జీసను ధర్మపదేశం చేస్తూ వుండగా ధర్మపదేశపు అర్పితలను సూచించే అభికారపత్రం చూపించమని ఆయనను వేఖించారు.

జీసను వారితో ఈ వార్త చెప్పాడు -

దాంఖికులైన మతాచార్యులకంటే నియమబద్ధమైన జీవితము గడుపు పేదవాడు గొప్పవాడు

“ఒక రైతుకు ఇద్దరు కుమారులు. అతడు పెద్దకుమారుని పాలానికి వెళ్ళమని ఆజ్ఞాపించాడు. అతడు తాను వెళ్ళనన్నాడు. ఆ తరువాత అతనికి పశ్చత్తాపం కలిగి తనంతన తానే పనిలోకి వెళ్ళాడు. రైతు రెండవ కుమారుని కూడా అలాగే వెళ్ళమన్నాడు.

అతడు “వెళుతున్నాను!” అని సమాధానం చెప్పాడు. కానీ వెళ్ళలేదు. అందులో తండ్రి ఆజ్ఞను పాటీంచినవాడు ఎవడని మీరంటారు?” వెంటనే మతాచార్యుడు, “పెద్ద కుమారుడు!” అన్నాడు. అప్పుడు జీసను ఇలా అన్నాడు - “న్యాయంగా ధనం సంపాదించుకుని జీవితాన్ని గడుపుతూ వుండే పేదవాడు మీకంటే ముందుగా స్వర్గానికి వెళతాడు.

అప్పుడు మతాచార్యులకు, న్యాయకులకు కోపము వచ్చింది. వారు జీసనును చంపాలనుకున్నారు. ఇలా చేయాలంటే ప్రజలు ఏమనుకుంటారోననే భయం వారికి కలిగింది. జీసను ఆచరణతో ప్రజల హృదయాలను జయించడమే బీనికి కారణం.

జీసను క్రీస్తు ఉపదేశము

మరొక సందర్భంలో జీసను ఇలా చెప్పాడు -

‘బాహ్యమైన ఆడంబరం కోసం మతాచార్యులు ఎన్నో పనులు చేస్తున్నారు. తాము మహోపవిత్రులమని చెప్పుకోడానికి, ధర్మరక్షకులమని బుజువు చేసుకోడానికి అనేక పన్నగాలు పన్నుతున్నారు. దేవుడు ఒకడే మీరందరూ సోదరులు. ప్రజలకు సేవచేసేవాడే గొప్పవాడు. స్వర్గద్వారాన్ని ప్రజలకు మూసివేసినవాడు తుచ్ఛుడు. తాను స్వర్గానికి వెళ్ళలేదు. ఇతరులకు వెళ్ళేందుకు అవకాశం ఉండనివ్వడు. దేవుడి పేరిట కానుకలు తీసుకునే గుడ్డినాయకులు తుచ్ఛులు. వారికి ధనం తప్ప వేరేమీ అక్కరలేదు. ఓ మూర్ఖులారా! ధనం గొప్పదా? ధనానికి పవిత్రతనిచ్చే మందిరం గొప్పదా? న్యాయము, నియమము, దయ, శ్రద్ధ - పీటికి తావు లేకుండా చేసేవారు తుచ్ఛులు. బయటకు తళతళ మెరుస్తూ పున్న పాత్రలు లోపల ఎంత ములికిగా పున్నాయో చూడండి. బయటకు శుభ్రమైన పస్తాలను ధలించిన అశాశ్వతమైన శరీరాన్ని, ఎముకల పాశుగును కల ఆ మానవులు తుచ్ఛమైనవారు. మీరు పైకి అందల ముందూ ఎంతో నియమపరులుగా నిలబడుతారు. కానీ లోపల దంభము, కపటము నిండి పున్నాయి. ఓ జరూరసలేము! సీపు నిజమైన సాధువులను వెళ్ళగొట్టావు. వారి పవిత్ర చరణాలు సీవైపు ప్రసలస్తూ వుండగా సీపు రాళ్ళవాన వారి మీద కులపిస్తున్నావు.

- సచేపిం

మాత్రధేవ న్యుమ్యులు

శ్రీమతి మంచిరాజు ప్రమీల

నా శ్రీమతి ప్రమీల, పూజ్యుల్లే అలివేలుమంగమ్మ తల్లితో తన అనుభవాలను, అనుభాతులను ఈ విధంగా తెలియచేస్తున్నారు:

మాట ఒంగోలు. మా నాన్నగారు పూజ్యుల్లే మాస్టరుగాలని దర్శనం చేసుకున్నారు. ఇంట్లో మిగతా ఎవరమూ వారిని దల్ఖంచుకోలేదు. మా ఇంట్లో శ్రీ సౌయి లీలామృతం, శ్రీ గురుచలిత్త ర్రంథాలు వుండేవి. బాబాపటం కూడా వుండేబి. కానీ మా ఇంట్లో విధిగా నిత్యపొరాయణ చెయ్యడం వుండేబి కాదు. మేము పెద్దవాళ్ళం అయ్యక నేను యించుమించుగా ప్రతిరోజు లాయరుపేటలో వున్న బాబాగుడికి వెళ్లేదాన్ని. ఒకసారి నేను బాబాగుడిలో వుండగా, ఒకావిడ వచ్చి “నాకు ఈరోజు ఒంట్లో బాగోలేదు, కొంచెం మాస్టరుగాల సమాధి నేవ చేస్తావా?” అని అడిగారు. అప్పట్లో సమాధి సిమెంటుతో మాత్రమే వుండేబి. నేవకి చాలా సమయం పట్టేబి. సరేనని ఆరోజు నేనొక్కదాన్నే పూజ్యుల్లే మాస్టరుగాల సమాధినేవ

చేశాను. ఇక అప్పటినించి ప్రతిరోజు పూజ్యుల్లే మాస్టరుగాల సమాధికి నేవ చేసుకునేదాన్ని. ఆ పుణ్యమే నాకు పూజ్యుల్లే అమ్మగాల సన్నిధిని ప్రసాదించిందని అనుకుంటాను.

నేను బాబా గుడిలో వున్న, ఉచిత హోమియో షైడ్యూలయంలో case-sheet రాయడం, మందులు కట్టడం చేసేదానిని. ఆచివారం EK గాల హోమియో సెంటురులో నేవచేసేదాన్ని. ఆచిచూసి నా స్నేహితురాలు ఒకమ్మాయి, “నీకు నేవ అంటే ఇష్టం కదా, పూజ్యుల్లే మాస్టరుగాల ఇంట్లో ప్రతిక నేవ వుంటి వెళ్తావా?” అని అడిగింది. సరేనని వెళ్లాను. ఆవిధంగా పూజ్యుల్లే అమ్మగాల దర్శనభాగ్యం కలిగింది. తరువాత నెమ్ముచిగా లోపలి నేవకి పూజ్యుల్లే అమ్మగాల అనుమతి లభించింది. అలా అమ్మగాల సన్నిధిలో, ఆఫీసు పనిలో రోజంతా గడిచి పోయేబి. కొన్నాళ్ళకి రాధ కూడా నేవలోకి వచ్చింది. రోజుా మేమిద్దరం ఉదయమే నేవకు వస్తే మళ్ళీ రాత్రే ఇంటికి వెళ్లేవాళ్ళం. పూజ్యుల్లే అమ్మగారు నాకు పెళ్లికింసం, ఆరోగ్యం కింసం పొరాయణ చెప్పారు.

నాకు పూజ్యుల్లే అమ్మగారు అనగానే గుర్తు వచ్చేబి వారి ప్రేమ, కరుణ. పూజ్యుల్లే అమ్మగాల సేవలో ఉన్నప్పుడు అమ్మగారు చూపిన ప్రేమను అస్యలు మరిచిపోలేను. అందరూ అమ్మగారు మాకు ప్రాణ జిక్క పెట్టారు. ఈ ఆపద తొలగించారు అంటారు. కానీ నాకు మాత్రం అమ్మగారు జీవితాన్ని జిక్కగా పెట్టారు. సేవకు వెళ్లకముందు జీవితం వేరు, వెళ్లిన తరువాత జీవితం వేరు.

పూజ్యుల్లే అమ్మగారు కన్నతల్లిలా అన్ని విషయాలు నేప్పించేవారు. ఎలా చెయ్యాలో ఎలా చేస్తే బాగుంటుందీ అనే విషయాలు అమ్మగాల దగ్గరే నేర్చుకున్నాను. వంట చేసేటప్పుడు కూరగాయలు ఎలా తరగాలో దగ్గరనుంచి, జయ్యం కడగడం, వండి నివేదన చెయ్యడం దాకా చాలా శ్రద్ధగా చేయించేవారు. బాబాకి వైవేద్యము చేస్తున్నాము అనే భావంతో చెయ్యాలని చేపేపారు. వారికి నివేదన సమిల్చిన తర్వాత దాన్నే మనం ప్రసాదంగా తీసుకోవాలని, దాని వలన మనకు శాశ్వతంగా, మానసికంగా కూడా బలమూ మంచి ఆలోచనలు

కలుగుతాయని చెప్పేవారు.

ఏ పనినైనా శ్రద్ధగా బాబాపరంగా చెయ్యాలని చెప్పేవారు. ఏ పని చేసినా బాబాకు, మాస్టరుగాలికి చేస్తున్నామని అనుకోవాలి. అటువంటప్పుడు మనలో మంచి భావం కలుగుతుందని చెప్పేవారు.

పూజ్యార్థి అమృగాలి దగ్గర కూర్చున్నప్పుడు తాము జిల్లాజీలుమాడి అమృగాలి దగ్గర ఎలా సేవ చేసుకున్నారో చెప్పేవారు. పెద్ద పెద్ద మట్టి తట్టులు మొయ్యటం, పెద్ద పెద్ద వస్తువులను తోమటం చేసేవారట. విరామ సమయంలో కూడా పూజ్యార్థి అమృగారు విత్తాంతి తీసుకునే వారు కాదట. చిన్న చిన్న వస్తువులు తోమటం, శుభ్రం చేయటం, సర్దడం పంటి పనుల్లో ఉండేవారట. సేవ అంటే ఎలా చేయాలో చెప్పేవారు. పారాయణ, జపము, ధ్యానము ఎంత ముఖ్యమో, సేవ చేయడం అంతకన్నా ముఖ్యం అని చెప్పేవారు.

ప్రతి విషయాన్ని చాలా బాగా అర్థమయ్యటట్లు చెప్పేవారు. ఏదైనా

తప్పు చేసినా :అలా కాదు ఇలా చేస్తే బాపుంటుంబి' అని ఎన్నిసార్లయినా విసుగులేకుండా చెప్పేవారు. ప్రతి గురువారం పూజ్యార్థి మాస్టరుగాలి సమాధి దగ్గరకు నివేదన చేయించి పంపించేవారు. ప్రతి గురువారం నిలయంలో పూజ్యార్థి మాస్టరుగాలికి పూలంగి సేవ చేసుకునే వాళ్లం. మధ్యాహ్నం నుంచి మాస్టరుగాలికి కిరీటము చేసేవాళ్లం. అమృగారు మధ్యాహ్నం అంతా కూర్చుని ఆ కిరీటానికి పూలు అలంకరించడమో డిజైన్ సలగ్గ వచ్చేటట్లు చూడడమో చేసేవారు. ఒక్కిక్క వారం ఒక్కిక్క డిజైన్ చేసేవారు. ఆ టైం మొత్తం కూర్చునే ఉండేవారు. నెప్పులు కూడా లెక్కచేసేవారుకాదు. అమృగాలికి పూజ్యార్థి మాస్టరుగాలి సేవ అంటే అంత శ్రద్ధ! ఎంత పనినైనా వైనంగా ఎలా చేసుకోవాలో చెప్పేవారు. పూలమాలలను ఎన్నిరకాలుగా కట్టవచ్చే దగ్గరుండి చూపించేవాళ్లు. 'జన్మి రకాలుగా కట్టవచ్చా' అన్నది అమృగాలి దగ్గరే చూశాను. ఏ పని

ఎప్పుడు చేయాలో, ఏ పని తర్వాత ఏ పని చేస్తే బాపుంటుంబి బాగా మనస్సుకు హత్తుకునే విధంగా చెప్పేవారు.

నాకు మనసు బాగోలేనప్పుడు దగ్గర కూర్చోబెట్టుకొని మనసుకు ఊరట కలిగించే విధంగా చెప్పేవారు. పూజ్యార్థి అమృగాలి దగ్గర ఉన్నప్పుడు మనసు చాలా హాయిగా వుండి ఏ విషయాలు గుర్తిచేచే కావు. ఏవైనా బాధలు చెప్పుకుంటే అమృగారు అస్తులు మర్చిపోయేవారు కాదు. గుర్తుపెట్టుకొని 'ఎలా ఉంబి' అని అడిగేవారు. ఆ బాధ తీరిపోయేది. మన గులంబి మన కంటే అమృగాలికి బాగా తెలుసు. ప్రతిక్షణమూ వెన్నుంటి ఉండి కాపాడే పూజ్యార్థి అమృగారు నిజంగా సర్వజ్ఞులు.

నేను మొట్టమొదట పూజ్యార్థి అమృగాలి దగ్గరికి చేరేసలికి, ఏ విషయంలోనూ అవగాహన లేదు. కన్నతల్లి కంటే ఎక్కువగా నాకు అన్ని నేట్చించారు. నేను కూడా ప్రతివిషయం అమృగాలికి చెప్పుకునేదానిని. నాకు యిం పెళ్ళిసంబంధం వచ్చిన రోజు, యిలా పెళ్ళిసంబంధం వచ్చిందని, మావాళ్లు యింకా ఆలోచిస్తున్నారని పూజ్యార్థి అమృగాలికి చెప్పాను. వెంటనే అమృగారు, మా ఇంటికి ఫోన్ చేసి ఆలోచించక్కరలేదు చెయ్యమని చెప్పారు. అప్పుడు మా వాళ్లకి దైర్యం వచ్చింది.

2001 మార్చి నెలలో నాకు నిశ్చితార్థం అయ్యింది. అవగానే ఇద్దరం వెల్లి పూజ్యార్థి అమృగాలికి నమస్కారం చేసుకున్నాము. ఏప్రిల్ లో పూజ్యార్థి అమృగారు ప్రాదర్శాద

వెళ్లిపోయారు. మే లో మా వివాహం అయింది. నాకు వివాహమంచ్చ జీవితం నాకు ఏర్పడ్డాక ప్రతిక్షణమూ అమృగారు గుర్తుకొచ్చేవారు. పూజ్యులీ అమృగారు యిచ్చిన శిక్షణ గుర్తుకొచ్చేటి.

మావారిది ప్రైదరాబాదు, కానీ ఆఫీసు పని ఒంగోలులో వుండటం వల్ల మేము యిక్కడే వున్నాము. మేము ప్రైదరాబాద్ వస్తూ పోతూ వుండేవాళ్లం. పూజ్యులీ అమృగారు ప్రైదరాబాదులో చిక్కడపల్లిలో వుండేవారు. మేము ప్రైదరాబాదులో వున్నప్పుడు కూడా, దూరం అవటం వల్ల ఎక్కువగా అమృగాలి దగ్గరకు వెళ్లేకపోయేదానిని. ఎప్పుడైనా పగటి పూట వెడితే, పూజ్యులీ అమృగారు కాన్సేపు మాట్లాడి పంపించేవారు.

తర్వాత కొంత కాలానికి మావారికి జిజినెన్ అవకాశాలు ప్రైదరాబాదులో ఎక్కువగా వుండటం వలన మేము ఒంగోలు నుంచి ప్రైదరాబాదుకి 2007 లో వచ్చేసాము. మావారి జిజినెన్ వ్యవహారాలు మల్కాజిగిలికి బాగా దూరం అయినాసరే అప్పుడు పూజ్యులీ అమృగారు అక్కడ వున్నారని మేము మల్కాజిగిలికి వచ్చేసాము. పూజ్యులీ అమృగాలి దగ్గరకు తరచుగా పిల్లలని తీసుకుని వెడుతుండేదానిని. మాకు ఒక అమ్మాయి, ఒక అబ్బాయి. కొన్నాళ్లకి పూజ్యులీ అమృగారు అక్కడి నుండి నాగోలుకి వెళ్లిపోయారు.

శ్రీనివాసుగాలి వివాహం నాగోలులో అయింది. నేను మావారిని ఆ పెళ్లికి వెళ్లడామని అడిగాను. మావారు, “మనం వెళ్లపచ్చే లేదో, పిలిస్తే వెళ్లడాం” అన్నారు. తరువాత కొన్నాళ్లకి, పూజ్యులీ

అమృగాలి దగ్గరనానికి వెళ్లాము. అప్పుడు అమృగారు, “శ్రీనివాస్ పెళ్లికి రాలేదేం?” అని నన్ను అడిగారు. నేనేమి మాట్లాడకుండా మావారి వైపు ఒకసారి చూసి, తలవంచుకుని కూర్చున్నాను. అప్పుడు పూజ్యులీ అమృగారు మావారితో, “అది ఈ ఇంటిపిల్ల, మేము పిలిచినా పిలవకపోయినా మీరు అన్ని కార్యక్రమాలకి రావచ్చు” అన్నారు. మావారు అమృగాలి మాటలకి ఆశ్చర్యపోయారట. ఇక అప్పటినించి ప్రతిపంచకునికి అందరం వెళ్లేవాళ్లం. ద్వారకబాబుగాలి కళ్యాణంలో మా అబ్బాయిని తోటి పెళ్లికొడుకుని చేశారు. మా ఆయనకి కూడా గురుకుటుంబంతో అనుబంధం పెలిగించి.

నేను ఒంగోలులో పూజ్యులీ అమృగాలి దగ్గర సేవ మొదలు పెళ్లినప్పటినుండి, ఎప్పటికీ వారి నుంచి ప్రసాదించినే వుండాలన్న సంకల్పంతో శ్రీ గురుచరిత్త, శ్రీ సాయి బీలామృతం, మహాత్ముల ముద్దుజడ్డడు గ్రంథాలు పారాయణ చేసుకుటున్నాను. పూజ్యులీ అమృగారు నాగోలుకి వెళ్లిపోయాక, అక్కడికి వెళ్లడానికి పిలిస్తులు అనుకూలించక మేము మల్కాజిగిలిలోనే వుండిపోయాము. పిల్లల స్కూల్లు,, మా ఇంట్లో పెద్దవాళ్ల అంగీకారం,,,ఇవన్నీ ఆటంకంగా వుండేవి. నేను ముఖ్యమైన కార్యక్రమాలకి, పిల్లలని తీసుకుని నాగోలు వెళ్లేదాన్ని. అలా అక్కడికి వస్తూ-పోతూ వుండడంతో సత్కంగా సభ్యులందరితోనూ మాపిల్లలకి పరిచయాలు ఏర్పడ్డాయి. దానితో మనమూ నాగోలు వెళ్లిపోదామని

మొదలుపెట్టారు. చివరికి పూజ్యులీ అమృగాలి దయవల్ల, మావారు ఒప్పుకుని, మావాళ్లందరిని ఒప్పించి, శ్రీ ద్వారకబాబుగాలి అనుమతితో 2018లో నాగోలీ చేరుకున్నాము. మళ్ళీ మా కుటుంబానికి వారిసన్నిధిలో వుండే భాగ్యాన్ని ప్రసాదించారు.

మావారు జిజినెన్ కారణంగా, ఎక్కువగా బయట డ్వాటీలో వుండేవారు. ఆయన అలా జిజినెన్ పని మీద తిరుగుతున్నప్పుడు చాలాసార్లు ప్రమాదాలనుంచి కాపాడారు. ప్రాణాపాయం నుంచి కూడా తప్పించారు. ఇలా చెప్పుకుంటూ పాతే ఎన్నో వున్నాయి. ఎంతని చెప్పగలం అమృగాలి కరుణ గులించి...!!

పూజ్యులీ అమృగారు సమాచి చెందారని తెలియగానే దుఃఖం, బాధ తట్టుకోలేక “ఏంటమ్మా ఇలా వదిలేసి వెళ్లిపోయారు” అని బాగా ఏడున్నా పడుకున్నాను. రాత్రి కలలో అమృగారు విపరీతమైన ఇబ్బంది పడుతూ, ఆయాసపడుతూ కన్పించారు. నాకు చాలా బాధగా అనిపించించి. ఎందరు భక్తుల బాధలు స్వీకరించారో అని అనిపించించి.

ఎలా ఉండాలో, ఎలా జీవించాలో, ఎలా సేవ చేసుకోవాలో అన్నో నేల్చించి జీవితాన్ని ప్రసాదించిన అమృగాలికి శతసహస్రకోటి కృతజ్ఞతా పూర్వక నమస్కరమాంజలులు.

బాబా, మాప్పరుగాలి, అమృగాలి మార్గంలో నడిచి వారికి సచ్చినట్లుగా ఉండాలని, ఆ శక్తిని ప్రసాదించమని పూజ్యులీ అమృగాల్ని ప్రార్థిస్తున్నాను.

జై సాయిమాప్పర్!!

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీ న్యూరూపురు

శ్రీ కె. ఎస్. ఏస్. ఐస్. ఐస్.

(ఆతి చిన్న వయస్సులో మాస్టరుగాల దలచేల వాల ప్రేమను పొంది, వాల జీవితంలోని ప్రతి అంధాన్ని కుతూహలంతో క్షుణ్ణంగా పరిశీలించి వాల ఆచరణ పొటవానికి ప్రభావితుడై ఆధ్యాత్మిక బాటలో బాటసాలయై తన లక్ష్యము ఖైపు పురోగమిస్తున్న వీరు ఉత్సాహంగా, విపులంగా మాస్టరుగాల జీవిత ఘుట్టాలను మనకందిస్తూ సాయిమాస్టర్ సన్మిలికి తీసుకెళ్తున్నారు.)

ఒ కనాటి రాత్రి మెట్టులో సాయి నామస్వరణతో పడుకున్నాను. మెలకువా కాదు, నిద్రా కాదు. ఒక దృశ్యం గోచరించింది. మాస్టరుగారు సత్యంగం హోలులో ఆసనంపై కూర్చుని పున్నారు. వాల వెనుక బంగారు కాంతులతో వెలిగిపోతున్నట్టి దత్తాత్రేయుడు పైకి నెమ్ముబిగా వస్తున్నారు. నేను ఆశ్చర్యపోయాను. ఆచార్యుల వారు చిరునప్పుతో నన్నే చూస్తున్నారు. నడుము వరకు వచ్చి ఆగిపోయారు. దత్తాత్రేయ స్వామి చాలా ప్రసన్నంగా పున్నారు. చాలానేపు ఆ దృశ్యం పున్నది. నేనెంతో ధ్యాన పారవశ్యంలో పుండిపోయాను. ఆ పారవశ్యంలో విద్యానగర్ చేరాను.

ఆ రోజు మాస్టరుగారు సత్యంగం హోరతిస్తుండే తీరు, బాబాకు కర్మార హోరతి చాలా నేపు త్రిపుత్తూ పుంటే ఆ వెలుగులో వాల ముఖారవిందం దివ్యశోభలతో (నాకు స్వప్నంలో) దేబీప్యమానంగా వెలుగుతోంబి. నేను అలానే చూస్తుండిపోయాను. అందరూ నమస్కరించుకొని వెళ్ళారు. నేను, మాస్టరుగారు మాత్రమే మిగిలాం. “ఏమిటి సంగతి?” అన్నారు. “రాత్రి పడుకొని పుంటే మీ వెనుక దత్తస్వామి సగం వరకు వచ్చి ఆగిపోయారు సార్” అన్నాను. చాలా బీర్ధంగా ఆలోచిస్తున్నట్టంబి వాల చూపు. “ఈ విషయం సీవు ఎవ్వలికీ చెప్పకు” అన్నారు. వారు

సమాధి అయ్యేవరకు ఎవ్వలికీ చెప్పలేదు. మొట్టమొదటిసాధిగా మండలారాధనప్పుడు పి.వి.రామారావ్ గాలికి, శ్రీనివాసుల రెడ్డి గాలికి, అయ్యాధ్యగాలికి మాత్రమే చెప్పాను. వాల అవతార కార్యంలో మిగిలిన భాగం ఒంగోలులో పూర్తిగా ప్రకటమవటం నాకు తోచింది. ఆ రోజులలో నేను వాలికి నమస్కరించేటప్పుడు ఆ దత్తునికి నమస్కరం చేస్తున్నాననే భావంతో చేసేవాడిని.

వాలచ్చిన దివ్యానుభూతులు తలచుకుంటే నాకే సామర్థ్యం లేకున్నా నేనే సాధనా సలిగా చేయకున్నా, నా బలశీసతలను చూడకుండా వారు నాకు ‘ధ్యాన’ ఇక్క వేశారంటే వారెంతటి

కరుణామయులో కదా! కలలో కూడా అలాంటి అనుబూతులు పాందేందుకు ఫీలులేదు. నేనెంతటి అజ్ఞానినో, అహంకారినో నాకు తెలుసు. మాష్టరుగారు చెప్పిన ఏ సాధనైనా అందలికంటే బాగా చేయగలనని నాకు గర్వము ఎప్పుడూ వుండేది. మాష్టరుగారు చెప్పే వివరణలు ఎవ్వరైనా అర్థం కాలేదని మరలా అడిగితే నాకెంతిఁ చిరాకేసి వాలి వైపు చులకనగా చూచేవాడిని, నాకేదో పెద్ద అర్థమయినట్లు. అదెంత తప్పి అప్పుడు నాకు తెలిసేబి కాదు. అలాంటి వయస్సు.

ఒక రీజూ జరుగుమళ్లి రొమం నుంచి ఒక విద్యావంతుడు మాష్టరుగాలితోటి మాట్లాడుతుంటే, వాలి సంభాషణ వినాలనిపించి చాలా ఆసక్తితో వింటున్నాను. వాలితో మాష్టరుగారు, “మన శాస్త్రాలలోని విషయాలనే ఈనాటి సైన్సు దృవపరుస్తున్నాయి. కాని మనవారు మాత్రం మన ధర్మాన్ని మరచి, సైన్సు పేరుతో ఏదో కొత్త విషయాన్ని తెలుసుకుంటున్నామని అనుకుంటూ విదేశి నాగలికతను వంటపట్టించుకొని యువకులంతా వివరింగా ప్రవర్తిస్తున్నారు. నా దగ్గర చాలా ఫాలన్ జర్నల్స్ లోని సైన్సు కొత్త కోణంలో పయనిస్తోందని ఆధ్యాత్మికతను సముద్రాన్తిందని తెలిపేవి చాలా వున్నాయి. బుఘులు తమ జీవితాలను లోక కళ్యాణానికి అంకితం చేశారు. ఇప్పటి కొంతమంచి శాస్త్రవేత్తలు నైతిక విలువలకు తిలోదకాలు ఇస్తున్నారు.

ఏ కోణంలో చూచినా హేతు, నాస్తిక సిద్ధాంతాలకు తావేలేదు. మనవారు ధర్మాన్నికి ఎంతో ప్రాధాన్యత ఇచ్చారు. ఇప్పుడు దీని ప్రశ్న లేదు. పీళ్ళందరూ ధర్మాన్ని అతిక్రమించటం లోకంలో చూస్తాం. ‘ఏది కంటికి కనిపిస్తున్నదో దానే మేమంగీకలస్తాం’ అంటారు. మరి మన ఇంద్రియ నిర్మాణాన్ననుసరించి జగత్తు ఈ విధంగా కన్నిస్తుందటారు సైంటిస్టులు. ఇంకోలా ఇంద్రియ నిర్మాణం వుంటే ఇంకోలా కన్నిస్తుంటి ఈ జగత్తు. మరి సత్యమేమిటి, అలా కన్నించేటట్టు చేసేదేమిటి అంటే దానికి జవాబులేదు. మా పరిశోధనలో వున్నదాన్ని విశేషించటం వరకే మా

పని. ఇంక మాకేమీ సంబంధం లేదు అని తప్పుకుంటారు వాళ్ళు. ఈనాటి యువకులంతా దేవుని నమ్మక పోవటమే ఒక ఫ్యాషన్ అనుకుంటారు. మేం సైన్సును నమ్ముతాం అంటూ సైన్సు ఈ జగత్తు యిలా లేదంటే ఎందుకు నమ్మరు? మరి సత్యాన్నంటి పెట్టుకున్నామన్నారు కదా! ఈ విధంగా మధ్యాహ్నం 2-30 గం||ల దాకా ఆ వచ్చినాయనకు ఎంతో ఆనందంగా వివరిస్తున్నారు. వారు నమ్మునించుకొని వెళ్ళిన తర్వాత నా వైపు తిలిగి “వారం రీజూల నుంచి వున్న తీట ఇప్పటికి తగ్గిందోయ్” అంటూ వంటగి దగ్గరి వరండాలోకి వచ్చి కూర్చున్నారు.

మాష్టరుగాలకి ప్లేట్లో భోజనం వడ్డించాను. “సీపూ పెట్టుకోవోయ్, చాలా లేటయింది.” అంటే ఎదురుగా నేను కూర్చుని భోజనం చేసాను. మధ్యమధ్యలో చాలా విషయాలు చెప్పారా రీజూ.

ఒకసాల తమాషాగా ఒక కథ చెప్పారు. “ఒకడు దేవుని గూర్చి తపస్సు చేశాడు. కొన్నాళ్ళకు దేవుడు ప్రత్యక్షమై ‘ఏం కావాలి’ అంటే వాడికేమనాలో తెలియక స్వామీ మీరే ఏమైనా మంచిచి చెప్పండి. నేను కోరుకుంటాను అన్నాడు. ‘నాయనా! సీపు కోరుకుంటే అభిఇప్పటం వరకే నా పని’ అంటే చాలా సేపు ఆలోచించాడు. ఇంతవరకూ ఎవ్వరూ కోరనిబి కోరి చాలా గొప్ప పేరు తెచ్చుకోవాలి అనుకొని ఆలోచించాడు. చివరకు వాడు ఎప్పుడో ‘హ్యంగింగ్’ అనే మాట విన్నాడు. వాడు హ్యంగింగ్ అంటే చాలా గొప్పబిగా వుండని “స్వామీ నాకు ‘హ్యంగింగ్’ కావాలని

పుంబి అని అన్నాడు. ‘నాయనా! మరొక్కసాలి ఆలోచించుకోశి’ అని అంటే, ‘లేదు స్వామీ నాకు అదే కావాలి’ అని అంటే, ‘సరే అలాగే ఫాశీ’ అన్నాడు. కొంత సేపటికి పాశిలీసులొచ్చి తీవ్రవాది అని వాడ్చి వులితీసారట. అలాగే మనకు మోక్షం, ముక్తి కావాలంటారు. అదంటే ఎలా వుంటుందో తెలియదు. అందరూ ఆ పేరు విని నాకు ముక్తి కావాలి అని కోరుకోవటమే” అన్నారు మాస్టరుగారు. అందరూ చాలా సేపు నవ్వుకున్నారు.

ఒకసాలి తలుపూరులో మాస్టరుగాలికి మీటింగుంచి. నేను ఎలాగైనా వారి మీటింగుకు పాశివాలని బస్టాండుకొచ్చాను. బస్టులో ఎక్కేసులికి ఆ బస్టులోనే వున్నారు మాస్టరుగారు. నేను ఆశ్చర్యంతో నమస్కరిస్తే, “ఎక్కడికొస్తున్నావు” అంటే, “తలుపూరు మీటింగుకు సార్!” అన్నాను. అప్పుడు వారు, “మీకు అక్కడ చెప్పునిచి ఏమైనా చెప్పానేమౌని వస్తున్నావా ఏంటి? మీకు చెప్పాల్సినదంతా చెప్పానురా! కొత్తదంటూ ఏమీ చెప్పేటి లేదు” అన్నారు. “జింతవరకు మీరు వేబిక మీద ఉపన్యసిస్తుంటే చూడలేదు సార్! మిమ్ములను వేబికమీద చూడాలనే వస్తున్నాను సార్” అన్నాను. “అలాగైతే సరే” అని అన్నారు. తలుపూరు వెంకయ్యస్వామి ఆశ్రమం చేరాం. ఆశ్చర్యం! వెంకయ్యస్వామివారు అక్కడ వున్నారు. మూడు రోజుల నుంచి స్వామి వారు అక్కడున్నారు. యోగనిద్రలోనే పున్నారని చెప్పారు వారి శిష్యులు. మాస్టరుగారు నెమ్ముబిగా స్వామి సమీపానికి వెళ్ళి నమస్కరించారు. కొభ్యానేపు ధ్యానంలోకి వెళ్ళిపోయారు.

తర్వాత గ్రామంలోకి వెళ్ళాం. సూర్యుల్ వాళ్ళకోణ్ణవం. సుబ్బరామయ్యగారు అక్కడే వున్నారు. మీటింగ్ లేటుగా ప్రారంభించారు. మాస్టరుగారు అక్కడ విద్యార్థులకు, ఉపాధ్యాయులకు విజ్ఞానపరమైన విషయాలు వివరించారు.

ఒకసాలి ఉదయం 9గం॥లకు చాలామంచి గుంపుగా వస్తున్నారు. ఒకడు పెద్ద బొబ్బులు పెడ్డున్నాడు! ఏమైనందని నేనడిగితే “వాడికి తేలు కుట్టించి. మాస్టరుగారు మంత్రమేస్తారని తీసుకొస్తున్నాం” అన్నారు. నేను వారి రూంలోకి వెళ్ళాను. అందరూ ఎలా మంత్రానికి బాధ తగ్గుతుందో చూడాలని సత్యంగ హోలు జనంతో నిండిపోయించి. మాస్టరుగారు ఆసనంపై కూర్చుని బాబా పూఢి వాడికి పెట్టి వాణ్ణి తాకకుండా తన చేతిని నెమ్ముబిగా క్రిందకు అంటూన్నారు. బాబా యందు సర్వజీవులూ వున్నారన్న స్వరం వారి ముఖంలో కొట్టాచ్చినట్లు కన్చిస్తుంది. అలా తన చేతిని కబిలిస్తానే వున్నారు. 5 ని॥లలో వాడికి బాధ తగ్గి నడచివెళ్ళాడు.

కాలేజీ సెలవు రోజుల్లో ఒక గురువారం ఉదయాన్నే 8గం॥లకు మాస్టరుగాల రూంలోకి నిశ్చబ్దంగా వెళ్ళాను. మాస్టరుగాల ధ్యానానికి అంతరాయం కలుగుతుందనే ఉద్దేశ్యంతో అడుగులోఅడుగు వేస్తూ లోపల కూర్చున్నాను. అంతే కళ్ళు నెమ్ముబిగా మూతలు పడుతున్నాయి. బీర్మమైన ధ్యానంలో వుండగా, అప్పుడు విస్తించించి మృదుమధురమై ఆచార్యుల వాణి ఆ రూమంతా వ్యాపించించి. గురుగీతా శ్లోకాలను

అలపిస్తున్నారు. ఆ తర్వాత ఉదయ ప్రార్థనానంతరం శ్రీసాయినాథుని షోడశోపచార పూజకు ఉపక్రమించారు! ఒకొక్క ఉపచారాన్ని భావయుక్తంగా పలుకుతున్నారు. నాకెంతో ఆనందం కలిగింది.

మధ్యలో బాబా సామాపశిని ఒకొక్క నామాన్ని ఎన్నోసార్లు చెప్పున్నారు! స్వరాన్ని పోచ్చ తగ్గులుగా చేస్తూ అలా ఆ నామాలన్నింటిని ధ్యాన పారపశ్యంలో చెప్పుతూ, ఉపచారాలస్త్రు పూర్తిచేసి నిశ్చల ధ్యానసిష్టలో నిలిచిపోయారు. లోకవాసన లేదు. బాహ్యస్ఫూతి లేదు. శ్రీ సాయినాథుడు, మాస్టరు ఒక్కరే. ఒకలక్షికారు భేదమేలేని అభేద్యస్థితిలో భావంతో మైమరచి ‘శిలావిగ్రహంలా’ కబితే ఒట్టు. లేచి భోజనం చేయాలన్న ఆలోచన లేదు. నామటుకు నేను ఆ ముఖారపిందంలోని లోతుల్ని నిశితంగా పలశీలనా దృష్టితో చూస్తూనే వున్న, వెనుక నేను వున్నానన్న స్పృహే లేదు. అక్కడ జగత్తు లేదు! కాలం, దేశం తెలీని లోకమధి! నిశ్చలమైన, నిర్మలమైన వానిలా కనిపించారు ఆ చైతన్యమూర్తి! అఱవణవు సాయిప్రజ్ఞతో నింపుకున్న ఆ ప్రేమమయ జ్యోతిరూపమే శ్రీ సాయిమాస్టరు. ఎక్కడో దూరాన చెట్టు పై కాకుల ధ్వనులు, పిచ్చుకల కిచకిచలు! తల్లి కొరకెదురుచూస్తున్న లేగదూడలు ‘అంబా’ అనే అరుపులు! రోడ్డున అప్పుడప్పుడు వచ్చి పోయే లాలీలు, బస్టుల హోర్న్ మోతలు! బాబి గెలక చప్పుళ్లా, పసిపిల్లల కేరింతలు లీలగా విస్మిస్తాన్నా, ఆ ధ్యాన పారపశ్యం నుంచి బయటపడవేయలేక మూగబోయాయి. 2గం॥ల

వరకూ ధ్యాన భావనా వినుపీధిలో విహాలంచి ఈ పృథ్వీతలాన్ని పుస్తిమొనర్చుటకు ఆ పరతత్త్వం ఆచార్యులలో చల్లని చూపుగా మాల భీనులపాలిట వరమై వాలని బ్రోమటకు కనులు విచ్చుకున్న వందంగా ముందు కనుబోములు ముడిపడ్డాయి. మరలా కొఱ్ఱిసేపు పరతత్త్వాన్ని పీడలేక, ధ్యానపారవశ్యంలో లీనమైనారు. మాస్టరుగారు బాబా నామావళి చదువుతూ ఒక్కిక్క పుష్పాన్ని బాబాకు సమర్పించేవారు. పుష్పులన్నీ పెద్దరాశిగా ఆ చిత్రపటంలోని బాబాను ముంచెత్తుతున్న అపూర్వమైన దృశ్యం నా స్ఫురితపథంలో మరపురాని మధురస్ఫుర్తిగా నిలిచిపోయింది.

‘శ్రీపూజ్య మాస్టరుగారు నెమ్మటిగా కబిలి ‘శ్రీ సాయినాథ్ మహారాజ్ కీ జై!’ అన్నారు! నేను గొంతు కలుపుదామంటే మాట పెగలలేదు. మనస్సులోనే వాలకి జోహోర్లు అల్సించాను.

మాస్టరుగారు బాబాకు సమస్కరించి విభూతి పెట్టుకుని ఆననంపై కూర్చున్నాక, నేను బాబాకు సమస్కరించి, మాస్టరుగాలకి శిరస్సు వంచి నా రెండు చేతులలో వాలి పాదాలను ‘కంబిపోతాయేమోని’ సున్నితంగా తాకుతూ సమస్కరిస్తే వారు నా నుదుట విభూతిని పెట్టి నా కళ్ళలోకి కరుణాదృక్కులతో చూశారు. అప్పుడు 2గం॥30ని॥లు అయ్యంది. అనిర్వచనీయమైన అనుభూతిని హృదయంలో నింపుకొని నేను వాలివద్ద సెలవు తీసుకొని మరలా ఇంటికి బయలుదేరాను. దాలి పాడవునా కన్చించే ప్రకృతంతూ కొత్త, వెలుగులతో ప్రకాశిస్తూ కన్చించింది.

విద్యానగర్ సాయమంబిరం ప్రాంగణంలో బావి త్రప్పకానికని పూండిస్యామి దగ్గరనుంచి తెచ్చిన కొబ్బరికాయ కొట్టి మొదట మాస్టరుగారు గడ్డపార తీసుకొని త్రప్పడం ప్రారంభించారు. ఆ తర్వాత పార తీసుకొని మట్టిని తీయడం మొదలు పెట్టాము. నేను, దామూ, దేవయ్య, మూర్తి, శ్రీనివాసుల రెడ్డి, రామకృష్ణ రెడ్డి, ప్రకాశరావు, గోవిందప్ప, సుధాకర్ రెడ్డిగారు, ఇంకా చాలామంది ఆ రోజు బావి త్రప్పకంలో పాల్గొన్నాము. భక్తి భావంతో. మంచి వేసవికాలం! విజ్ఞంబించిన సూర్యాని ధాటికి మలామలా మాడి మసై పోతున్నాయి పచ్చిక బయళ్ళనీ. ఒంటినిండా చమటలు కక్కతున్న బాబా సేవలో వున్నారు సత్సంగ విద్యార్థులు. మాస్టరుగారు ఇంటికి ఒకలని పంపి పెద్దగిన్నె నిండా చల్లని మజ్జిగ తెప్పించారు. మజ్జిగలో అల్లం, కలివేపాకు, పచ్చిమిట్టి, శోంట ఇంకా ఏవేవో వేసి అమ్మగారు తయారుచేసి పంపారు. కడుపార త్రాగినాము.

మాస్టరుగారు అనేక యోగ ముద్రలను వుపయోగించేవారు! శ్వాస చూచి ఎప్పుడూ పని జిరుగుతుందో, జిరగదో చేప్పేటటువంటి వ్యక్తి మాస్టరు సన్నిధిలో కూర్చోని వున్నప్పుడు ఆ వ్యక్తి “మీ సన్నిధిలో, ఇడా, పింగళా నాడులన్నీ సక్కమంగా పని చేస్తున్నాయి సార్. నేను ఉదయం

నుంచి సమానంగా లేకుండా వుంటే, తంట్లాలు పడుతున్న కానీ ఫీ దగ్గర వాటంతటవే పనిచేస్తున్నాయి” అని అన్నాడు! “సద్గురు సాయి సన్మిధిలో వాటంతటవే మన ప్రయత్నం చేయకనే జరుగుతా” యని మాస్టరుగారు చెప్పారు.

రోటరీకార్బ్ వారు మాస్టరుగారితో మీటింగ్ చెరువు నుబ్రహ్మణ్యశర్మగారింటల్లి ఏర్పాటుచేశారు. ఒకసారి అందులో సత్తంగంలో నేటి సామాజిక సమస్యలన్నింటికీ కారణం ధర్మ ప్రచారం లేకపోవటమే. అనేక సామాజిక సంస్థలన్నీ పేదవాల భౌతికమైన అవసరాలు తీర్చినా, వ్యక్తిలో వికాసం, వివేకం లేకుంపే సమకూళిన వనరులన్నీ దుర్భాగ్యియోగం కావని గ్యారంటీ ఏమిటి? కనుక అందరం ఒక్కసారి ఈ సమస్యను వేరే కోణంలోంచి పరిశీలిద్దాం. ఒక వ్యక్తి లిక్ష లాగుకొంటూ జీవిస్తున్నాడు. వాడు తన సంపాదనతో కుటుంబాన్ని పోషించక మద్దం, సినిమా మొ||న విలాసాలకు తగలేస్తున్నాడు. ఇంక కుటుంబం జిల్గేదెలా? వాళ్ళ పిల్లలు మంచి పోరులైతే కదా సమాజం సుఖశాంతులతో వుంటుంది! అలాకాకుంటే, వారు నైతికంగా పతనమై సమాజానికి బీడపురుగుల్లా తయారు అవుతారు. కాబట్టి రోగులకు మందులు పంచడం, పిల్లలకు గుడ్డలు పంచి, పుస్తకాలు ఇప్పటం మంచిదే కాని ఆయు వ్యక్తులు వాటిని వారే సమకూర్చుకొనే పథకాలను మీవంటి వారు ఆలోచించి నెరవేళ్ళతే చాలు, వారే కావలసినవి నెరవేర్పుకుంటారు.

అంతేకాని మా సంస్ ద్వారా ఇంతమంచికి మందులు ఇచ్చాం, ఇన్ని కళ్ళబోళ్ళు ఇచ్చాము, ఇంకా అనేక రకాలైన భౌతికావసరాలను తీర్చామని పేపర్లో ప్రకటించు కోవడానికి తప్ప వ్యక్తిలో మార్పు రాదు. వాడిలో మార్పు వస్తే సమాజం బాగుంటుంది. లేకపోతే అబివృద్ధి అంతా పొటోలకే పరిమితమౌతుంది. కాబట్టి వ్యక్తిని సంస్కరించకుండా సమాజాన్ని సంస్కరించలేమన్నారు మాస్టరుగారు.

మాస్టరుగారితో కలిసి చివటం అమ్మను సందర్శించే భాగ్యం కలిగింది. మాస్టరుగారితో పాటు నేను, మరి కొంతమంచి కలిసి చివటం వెళ్ళేసుకి అర్థరాత్రి అయినుంది మాస్టరుగారోచ్చారని అమ్మ శిష్యులకు తెలిసి చాలామంచిరామాలయం వద్దకు చేరారు. అమ్మకుటీరంలోనే వుంటే నిద్ర లేపవద్దని మాస్టరుగారన్నారు. 10 ని॥లలో ‘అమ్మ’ తలుపు తీసుకొని బయటకొచ్చారు. అందరం నమస్కరించుకొన్నాము. “మీకు శ్రమ కలిగించాము అమ్మ” అంటే, అమ్మ “ఫర్మలేదు” అన్నారు. అందరకీ అరటిపండ్లను ముందు అమ్మ కొచ్చిగా కొలికి తర్వాత ప్రసాదంగా ఇచ్చారు. నేను “అమ్మ! మీరు నన్ను కాపాడాలి” అన్నాను. అమ్మ తల ఆడించారు అలాగేనని. అమ్మకుటీరం ముందు అందరం కూర్చోని వున్నప్పుడు, నేను ధ్యానంలో గోప్త వెలుగు గోచరించి కొంతదూరంప్రయాణించింది. వెంటనే నేను కళ్ళ తెరచాను. కుటీరం లోపల నుంచి నా ముందుకు అమ్మ నెమ్మిగా వచ్చి కొచ్చి ప్రక్కగా కూర్చున్నారు.

మాస్టరుగారు, మేము అమ్మ వద్ద సెలవు తీసుకొనాలని లేస్తే అమ్మ పుదయాన్నే వెళ్ళు అని చెప్పారు. 10 గం॥లోగా ఒంగోలుకు చేరితే గాని మాతో వచ్చిన కొందరు సకాలంలో ఆఫీసులకు వెళ్ళేరు కాబట్టి సెలవు తీసుకొని చివటం నుంచి బయలుదేరాం! అమ్మ వాక్కు బిహ్వా వాక్కు. 10 మైళ్ళు మా జీపు వెళ్ళిన తరువాత టైర్ పంచరై రోడ్డు మీదే ఉదయం దాకా పున్నది. డైవర్ వెళ్ళి పంచర్ వేసుకొని వచ్చిన తర్వాత వేగంగా ఒంగోలుకు చేరినామధ్యాహ్నం 2గం॥లు అయియంది. ఇంటికెళ్ళినా భోజనాలు వండి తినాలంటే 4గం॥ అపుతుందని, అజంతా హాటోట్లు లో అందరం కలసి భోజనం చేశాము. నాక్కె నేనైతే అమ్మను చూడాలంటే ఈ జన్మకు వీలైయ్యబి కాదు. కేవలం మాస్టరుగారి దయ వల్లనే అమ్మ దర్శన, ఆశీస్సులు లభించాయి. అర్థరాత్రి చివటం అమ్మ దర్శనానికి వెళ్ళి వాలి నిద్రాభంగం కలిగించిన నేరానికి ఆప్యుడు చివటం వెళ్ళిన వారంతా మాస్టరుగారితో విభేచించి వాలికి దూరమైనారు. నేను అమ్మను “మీరు నన్ను కాపాడాలమ్మ” అన్నాను. అందుకే కాబోలు కొంతకాలం దూరం చేసినా తిలిగి శ్రీ గురుదేవులైన మాస్టరుగారి చెంతకు చేఱి వాలి ఆశీస్సులిప్పించారు. కొంతకాలం వాలికి భౌతికంగా దూరమైనా, సాయి సేవ ధ్యారా మానసికంగా ఎప్పుడూ నాలోనే వున్న మాస్టరుగారు శ్రీగురుదేవదత్తునిగా అనుభమయ్యాచారు.

శ్రీవిలి లార్యాడ్

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

నేటి సాయి భక్తులకు బాబాచరిత్ర ర్షంధాలలో 'శ్రీమతి మేనేజర్'గా పరిచయమయిన భక్తురాలు శ్రీమతి తారాబాయి సదాశివ తార్కాణ. ఈమె తన మరింత అయిన ఆర్. ఎ. తార్కాణ ద్వారా మొదటిసారిగా బాబా మహిమ విన్యాక, ఆమెకు కొంత భక్తిశ్రద్ధలు కల్గాయి. ఒకప్పుడు వీరి పాప నశిస్తే తార్కాణ కు పదిహేనవ మాసంలో అకస్మాత్తుగా జబ్బు చేసింది. అప్పుడామె, "బాబా నిజంగా నా మరింత చెప్పినంత గోప్యవారే అయితే నాజడ్డ ఆరోగ్యం చక్కబడాలి. అదే జిగితే మాకుటుంబమంతా జడ్డను తీసుకుని బాబా దర్శనానికి శిలిడీ వస్తాము" అని మొక్కుకున్నారు. త్వరలో జడ్డ ఆరోగ్యం బాగయింది. ఆ దంపతులు జడ్డను తీసుకుని వెళ్లి బాబాను దర్శించారు. అప్పుడామె చవిచూచిన సాయి సన్నిధి ప్రభావం గుర్తించి యిలా చెప్పింది :

"ఆ రోజులలో శిలిడీ ర్రామంలో వీధి బిపాలే వుండేవి గాపు. అక్కడ అప్పట్లో ర్రామ పంచాయితీయే లేదు. దానికి తోడు ర్రామంలో ఎక్కడ పట్టినా పాములు తిరుగుతుండేవి. ఒకరోజు రాత్రి ఆమె కట్టిక బీకటీలో ఒక వీధి వెంట నడుస్తుండగా ఎందుకో తనకు తెలియకుండానే ఒకచోట

నిలిచిపోవాలన్నించినిలబడిపోయింది. కొచ్చి నిముషాలలో ఎవరో అటువైపుగా దిపం తీసుకొచ్చారు. అప్పుడు తెలిసించి - ఆమె ఒక్క అడుగు ముందుకు వేసివుంటే అక్కడ వీధి మధ్యలో పడుకునివున్న పామువై ఆమె కాలు పడేదే! బాబా తమ సూక్ష్మమైన లీతిన భక్తులను తగులీతిన ప్రేరేఖించి ఎలా కాపాడుకుంటారో ఆమెకు అర్థమైంది. ఇలా ఎన్నోసార్లు జిలగింది. ఆయన యిలా ఎన్నోసార్లు రక్షించినా మనం గుర్తించగలమా?"

ఈమెకు	ఎవరినీ
అసహ్యించుకోకుండా	అందరిలో
భగవంతుని చూడాలని బాబా నేఱ్చిన విధానం చిత్రమైనది.	బాబా నేఱ్చిన విధానం చిత్రమైనది.
ఆమె సమక్షంలో ఒకరోజు ఒక కుష్మరోగి మశీదులో ప్రవేశించగానే చూచి ఆమె అసహ్యించుకొన్నది.	కాని బాబా అతని గుడ్డలమూటలోని పాలకోవా జళ్ళతీసి ఆమెకు కొంచెం యిచ్చి తినమని ఆదేశించారు; కొంచెం ఆయన నోట్లో వేసుకున్నారు. నాటినుండి ఆరోగ్యం గుర్తించి వైద్యశాస్త్రం చెప్పే జూర్తులకంటే బాబా అనురూపే బలీయమైనదని ఆమె గుర్తించింది.
బాబా మరొక లీతిన గూడా ఈమెను అనేకసార్లు కాపాడారు.	

ఒకప్పుడు శిలిడీలో వుండగా శ్రీమతి తార్కాణ కళ్ళు బాగా పోట్లు పుట్టే నీరు కారుతున్నాయి. ఈమె ఎప్పటివలె మశీదుకు వెళ్లి బాబా ఎదుట కూర్చున్నది. ఆయన కొచ్చిక్కణాలు ఆమె కళ్ళలోకి చూచారు. అప్పటికప్పుడే ఆమె కంటిపోటు తగ్గిపోయి నీరు కారడం ఆగిపోయింది. కాని బాబా కనులవెంట నీరు కారసాగింది. ఆమె బాధను ఆయన తమ పైకి స్వికరించి ఆమెను కాపాడారు.

ఒకసారి తార్కాణ దంపతులు శిలిడీ వెడుతూ తమతోగూడ వాలిబంటోతును తీసుకెళ్ళారు. ఒకరోజుతనికి తీవ్రమైన తొంటినొప్పివచ్చి లేవలేకపోయాడు. అప్పట్లో ఆ ర్రామంలో ఎట్టి వైద్యవసతీ లేదు. అప్పుడు తార్కాణ వెళ్లి బాబా ఎదుట నిలబడ్డాడు. అతనిని చూస్తునే బాబా, "నా కాలంతా నొప్పిగా వున్నది. నొప్పి దుర్భరంగా వున్నది" అన్నారు. అప్పుడిక భక్తుడు, "అది తగ్గేందుకేమైనా చేయరాదా?" అన్నాడు. అప్పుడాయన, "అవును, ఆకుపచ్చని ఆకులు వెచ్చచేసి వాటితో కాపుకాస్తే నొప్పి తగ్గిపోతుంది" అన్నారు. "ఏ చెట్టు ఆకులు?" అని అడిగాడు భక్తుడు. బాబా, "లిండీ కాలువదగ్గర దిలికే

ఆకులు” అన్నారు. “అబి కోర్పుడ్ (AI-0es) ఆకేనా?” అని ఒకరడిగితే, బాబా “అపును, ఆ ఆకుతెచ్చి నిలువుగా చీల్చి నిష్పు సెగచూపి కట్టేనే తగ్గిపోతుంది” అన్నారు. ఆయన చెప్పిన మాటలు తమ బంట్రోతు కోసమేనని గుర్తించి తార్కాడ్ ఆ చెట్టు ఆకులు తెచ్చి అతడికి అట్టి చికిత్స చేస్తే అతని బాధ తగ్గిపోయింది.

సం॥1915లో సుమారొకమాసం పైగా శ్రీమతి తార్కాడ్ తీర్మాన పార్శ్వపు నొప్పితో బాధపడింది. ఎన్ని మందులు వాడినా తగ్గకపోయేసలకి ఆమె బాధ భరించలేక వనిపోవడమే మేలని తలచింది. కాని యింతలో ఆ చనిపోయే లోపల శిలిడీ కెళ్లి బాబా పాదాలవద్దనే పాశతే, మహా అద్వప్పంగదా అనితోచి భర్తుతో కలసి కోపర్టాం చేలింది. అక్కడ గోదావరి నది చూడగానే, తాను చనిపోయే ముందు చివరినాగా గోదావరి స్నానం చేస్తే ఆ పుణ్యం గూడ వస్తుంది గదా అని తలచి, ఆమె తెగించి ఆ చన్నిటి స్నానం చేసింది. సామాన్యంగా అంత చల్లటి నీటిలో స్నానం చేస్తే తలనొప్పి మరీ ఎక్కువప్పాలి. అదేమి చిత్రమోగాని ఆమె స్నానం చేసి నదిలోనుంచి బైటకొచ్చేసులకి ఆ బాధ మచ్చకెనా లేకుండా పోయింది. అంతేకాదు, అటు తర్వాత ఆమెకా బాధ ఎన్నడూ తిలిగి కలుగలేదు.

బాబా లోకికంగా ఆమె భర్తను గూడ అనురూపించారు. ఒకసాలి అతనిని ఒక మిల్లులో మేనేజర్ పదవినుండి తీసివేసారు. అటు తర్వాత అతడంతోకాలం నిరుద్యోగిగా పున్నాడు. చివరకు బాబావద్ద ఆశీర్యచనం తీసుకుంటే తనకు ఉద్యోగం లభించవచ్చని తలచి ఆ

దంపతులు శిలిడీ చేరారు. కాని చాలా రోజులక్కడ వున్నాగూడా బాబా అతడి పుద్యోగం గులంబి ఏమీ పుస్తావించకపోగా, “తాత్యాపాటిల్ మొ॥న వాళ్ళ కాలక్షేపానికి అప్పాదునగర్ వెళుతున్నారు. నీవు గూడా వాళ్ళతో వెల్లి అక్కణ్ణుంచి పూఛే వెళ్ళు” అన్నారు. బాబా తనకు ఉద్యోగం చూపించకుండానే వినోదాలకు పంపుతున్నారని తలచి అతడంతో చిన్నబుచ్చుకున్నాడు. అయినప్పటికీ బాబా ఆదేశాన్ని పాటించక తప్పదని తలచి అతడు అప్పాద్ నగర్ లో సినిమా చూసి అక్కడనుండి పూఛే వెళ్ళాడు. అప్పుడుగాని తనను బాబా అక్కడకెందుకు పంపారో ఆర్థంగాలేదు. పూఛేలో ఒక మిల్లులో పనివారంతా సమ్మే ప్రారంభించారు. పనివారితో వ్యవహారించడంతో ఎంతో సమర్థుడని పేరు పాందిన తార్కాడ్ కోసం ఆ మిల్లు యజమానులు బోంబాయి మొ॥న ప్రాంతాలకు తంతిద్వారా ఆహ్వ్యానాలు పంపారు. సర్పజ్ఞాలయిన బాబాకు అబి తెలిసే, సమయానికి అక్కడికి పంపడంవలన అతడికి వెంటనే ఆ మిల్లులో మేనేజర్ గా ఉద్యోగమొచ్చింది. బాబా ఆదేశాలు తాత్యాలికింగా ఎంత పరుషంగా అనిపించినా, పర్యవసానాలు చూచాక గాని అమృతం వంటి వారి అంతరంగంలోని సంకల్పం మనకర్థంగాదు.

బాబా గులంబి శ్రీమతి తార్కాడ్ కొన్ని ఆసక్తికరమైన వివరాలు చెప్పింది : “తెల్లవారగానే ఆయన ధుని దగ్గర కూర్చోని తమ చేతులు, వేళ్ళ చిత్రవిచిత్రంగా కదిలిస్తూ ‘హక్’ (పురమాత్మ) అనే పదం ఉచ్చలించేవారు. భక్తులకు బాబా ఆధ్యాత్మిక ఉన్నతి

పుసాభించే పద్ధతి ఎంతో గుప్తంగా వుండేబి. ఎంతో అరుదుగాగాని ఆయన దైవం గులంబి మాట్లాడేవారేగాదు. ఆయన అనుసలంబిన సాధనా పద్ధతులేమిటో ఎవలికీ అంతుపట్టేవిగావు. కాని ఆయనలోని పవిత్రత, బలము, క్రమబద్ధత, వైరాగ్యము స్పష్టంగా ప్రకటమయ్యేవి. ఆయన జబ్బగా వున్నప్పుడుకూడా బిక్కకు మాత్రం వెళ్ళేవారు. అలా తెచ్చిన దానిలో ఆయన స్వల్పంగా మాత్రమే భజించేవారు. మిగిలినదంతా యితరులకు యిచ్చి వేయడమో, లేక వారే తీసుకుపోవడమో జరిగేబి.

సామాన్యంగా బాబా చెప్పే మాటలు - ‘వర్తకులు’ (పణి), ‘సూనె వ్యాపారులు’ (తేలి) కు సంబంధించే వుండేవి. స్వాలదృష్టికి ఆయన మాటలు అర్థం లేని పిచ్చివాగుడుగా తోచేబి. కాని ఆయన బుట్టపూర్వకంగానే అలా మాట్లాడేవారు. ఆయన ఎవలిని ఉద్దేశించి మాట్లాడతారో వాలికి మాత్రమే అర్థమయ్యేవి. సుఖాలపట్ల నిలిపుతే ఆయనలోని ప్రధానలక్షణం. ఆయన తమ నివాసం గులంబిగాని సుఖాలపట్లగాని, కించిత్తేనా పట్టించుకొనేవారుకాదు. శిథిలమై మట్టి పెళ్ళలు రాలుతున్న పురాతనమైన ఆ మశీదే వారి నివాసము. సాయి దానిని ఎన్నడూ మరమ్మత్తు చేయించాలనిగుడు తలచేవారుగాదు. ఎవరైనా మరమత్తులు చేయించాలనుకున్నా వారికి ఆటంకాలు కథించేవారు. ఆయన రోజు విడిచి రోజు రాత్రి సమయాలలో చావడిలో పున్నప్పుడు మాత్రమే భక్తులు మశీదులో మరమ్మత్తులు చేయగల్గారు. అలా ఒక్క రాత్రిలోగానే మశీదులో నేలంతా బాగుచేసారు.

సామాజిక మానవత్రిక

బాబాకు ఒక ప్రత్యేకమైన సాధనామార్గముండు ఉట్టా ఏది లేదు. కాని ఎవరికైనా యోగమార్గంలో బాధలెదురైతే ఆయన పరిషులించగలిగేవారు. యోగమభ్యసిస్తున్న ఒక సాధకుడికి మొలలవ్యాధి వచ్చి చాలా రక్తం పోతుండేది. అతడు బాబా వద్దకు పచ్చి ఆయన సహాయింతో ఆ వ్యాధి నివారించుకున్నాడు. వారి ఔదార్యం విశేషమైనది. నిత్యమూ వారికిపచ్చే దక్కిణలు వందలలో వుండేవి. అదంతా ఆయన పంచేసేవారు. నిరంతరమూ ఆయనవద్దకు పచ్చే భజన బృందాలను, ఫకీర్లను ఆయన ఉదారంగా సత్కరించేవారు. వారి ఆత్మవీరపాము మరియు ప్రశాంతతలు గూడా విశేషమైనవే. ఆయనకు మామిడిపండు, రఘుకేసలి, పెద్ద చిక్కడుకాయలు యిష్టమని కొందరనుకున్నప్పటికీ నిజానికి భోజన పదార్థాలలో ఆయనకు యిష్టాయిష్టాలే లేవు. ఆయన తమ ఆరోగ్యం గులంబి ఏమీ పట్టించుకోరన్నది అందలకీ తెలిసినదే. రోజులో ఎప్పుడైనా ఎవరైనా ఆయనను దర్శించవచ్చు. “నా దర్శారు ఎల్లవేళలూ తెలిచేవుంటుంటి” అని ఆయనే అనేవారు.

బాబా చర్యలన్నీ ఎట్టి కుటీలత లేక బాహోటంగానే వుండేవి. ఆయన గోప్యంగా ఏమీ చేసేవారు కాదు. సిగ్గుతో ఇతరులనుండి ఆయన కపిపుచుకోవాలిన అవసరాలు ఏమీలేవు. నిత్యలమయిన ప్రశాంతత, సంపూర్ణమైన స్నేహ ఆయన ప్రత్యేక లక్షణాలు. ఆయన సాధించుకోవలసిన, లేక సంరక్షించుకోవలసిన స్వార్థంగాని లేక సంస్థలుగాని ఏమీలేవు. ఆందోళన

పడవలసిన ఆస్తిపాస్తులేఫీ ఆయనకు లేవు. నిత్యమూ అంత ధనమొస్తున్నా ఆయన సమాధి చెందిననాడు వారివద్ద ₹16/-లు మాత్రమే మిగిలాయి. సంపూర్ణమయిన న్యాయము, నిష్పత్కషాతము వారి సహజ లక్షణాలు. ధనికులకు అడుగులకు మడుగులోత్తడంగాని, లేక పేదలను తిరస్కరించడంగాని ఆయన ఎన్నడూ చేసేవారుగాదు. ప్రభుత్వ ఆదాయపు శాఖాధికారులు, కలెక్టర్లు, జిల్లా అధికారులు, మమల్కదారులు ఎందరెందరో ఆయన చెంతకు వస్తుండేవారు. అలాగే వీధులవెంట తిలగే నిరుపేదలు, జిష్టాశ్రూగుడ వస్తుండేవారు. బాబా వారినందలినీ సిలసమానంగా చూచేవారు. నేను చూచిన మహాసీయులందలకంటే ఆయనెనంతో గొప్పవారు”.

ప్రత్యేకంగా సాయిసన్నిధి గులంబి ఆమె యిలా చెప్పింది; “అక్కడకు (వారిసన్నిధికి) వెళ్గానే మన కెట్టి ప్రమాదమూ రాజులదన్న సైర్యము అనుభవమయ్యేది. నేను వెళ్గి వారి చెంతన కూర్చోగానే నా బాధలన్నీ గుర్తులేకుండా పోయేవి. అంతేగాదు, ఈ శరీరము, ప్రాపంచికమైనబాధ్యతలు, చింతలు - పీటిలో ఏమీ గుర్తిచేసి గావు. గంటలు గడుస్తున్నా అప్పట ఆనంద పారవశ్యంలో పాటి గమనమే తెలిసేబిగాదు. నిజమైన భక్తులెందరో ఆయన వద్ద పాండే అబ్బాతీయమైన అనుభవం అదే. ఆయనయే మాకు సర్వస్వం. తాము దేహానికి పరిమితులన్న భావం ఆయనలో ఊహకైనా వుండేబిగాదు. ఆయన సమాధి చెందాక, నేను కోల్పోయిన వారి సన్నిధి ఎంత విలువైనదో యిష్టుడు

నాకు అర్థమవుతున్నది. ఇక వారి సన్నిధిలో ఆ దేహము, ప్రపంచాలను మరిపించగల ఆనందము యిష్టుడు లభించదుగదా! సాక్షాత్తు మా ప్రాణాలే పోయినట్లయింది. మాకు మా దేహాలు మాత్రమే మిగిలాయి. వారి కన్నులలో ఎంత శక్తి, చురుకుదనమూ వుండేవంటే, వారి కళ్ళకేసి చూస్తుండటము ఎవరికి సాధ్యంగాదు. అణువణువునా సఖిభి పర్యంతమూ ఆయన మన గులంబిన వాస్తువాలన్నీ ప్రత్యక్షంగా చదువుతున్నట్లు అనిపించేది. మనం కొట్టిసేపట్లో కళ్ళ బించుకుని వినముల మవ్వపలసినదే. ఆయన మన హృదయంలోనే గాక, మన దేహంలోని ప్రతి అణువులోనూ వున్నారని తెలిసేది. వారు మాట్లాడిన కొట్టిమాటలతోనో లేక ఒక్క భంగిమతోనో, వారికి మన భూత భవిష్యద్వర్తమాలేగాక, సర్వమూ తెలుసునని స్పష్టమయ్యేది. సంపూర్ణమైన విశ్వాసంతో వారికి ఆత్మ సమర్పణ చేసుకోవడం తప్ప చేయదగినబి వేరేమీ తోచేబిగాదు. అలా చేస్తే ప్రతి చిన్న విషయంలోనూ, కీష్ట పరిస్థితిలోనూ మన సంగతంతా ఆయనే చూచుకుంటారు. ఆయన దైవం అనండి, సహజ స్థితిపోందిన సత్పురుషుడనండి, లేక మరేదైనా అనండి - ఆయన అంతర్యామి. మహా శక్తిపంతమైన వారి సన్నిధిలో ఎట్టి సందేహాలకు, సంశయాలకు, భయాలకు, ప్రశ్నలకూ తావే వుండేబిగాదు. ఎవరైనా ఆత్మ సమర్పణ చేసుకోవలసిందే. అదే అన్నింటికన్నా భద్రము, ఉత్తమమైన మార్గము, ఏకైక కర్తవ్యమూ అని గుర్తించవలసిందే!”

ధ్వంసాకామాంగ

అనుభ్వవంండవము

నో యినాథుడు నా కే కపెట్టి ఉలికిపడి లేవాను. చాలా భయమేసింది. సాయినామాన్ని ప్రాద్యుటూరు నుండి నా స్వంత ఊరికి కాకపోయినా, కడపకు బహిలీ చేశారు. ఇక్కడ శివాలయంలో ప్రతిరోజు జిలగే సత్కాలక్షేపములో పాల్గొనే అవకాశం లభించింది. రెండవ విషయం స్వప్నం ద్వారా నా బహిలీ గుణించి నాకు ముందుగా తెలిసింది. ఆ తెల్లవారి పోస్టుమాన్ బహిలీ ఆర్ధర్లు నాకు చేర్చాడు. భగవంతుని ఆజ్ఞాపై రచింపబడిన 'శ్రీ సాయి బీలామృతము' గ్రంథ పారాయణ మొదలుపెట్టాను. ప్రారంభించిన మూడవ రోజు రాత్రి భజన, పారాయణ పూజ ముగించుకొని సాయికి నమస్కరణ చేసుకుంటూ రాత్రి పచి గంటలకు పడుకున్నాను. ఎంటనే యెవరో నల్లని వికృతాకారం గల స్తూలకాయిడు నా వద్దకు వచ్చాడు. నేను భయపడి కండ్లు తెలిచాను. యెవరూ లేరు. మరల పడుకున్నాను. ఈసాి కూడా స్పష్టంగా ఆ వికృతాకారం నాకు కనిపిస్తుంది. అతడు చాలా భయంకరంగా ఉన్నాడు. నేను గట్టిగా

కే కపెట్టి ఉలికిపడి లేవాను. చాలా భయమేసింది. సాయినామాన్ని యింకా గట్టిగా అనుకోవడం మొదలు పెట్టాను. అప్పుడు సుమారు 12 గం॥ అయి ఉండవచ్చు. నా తలపై నిమురుతున్నట్లు ఒక చల్లని హస్తస్పర్శ అనుభవమయింది. నా తలపైపునున్న వ్యక్తిని చూచి ఆ భయంకరుడు నా వద్దకు రాలేకపోయాడు. స్ఫుతహోగా అతడు నన్నేమి చేయదలచాడో తెలియదు. కానీ నా దలికి రావడానికి విఫలప్రయత్నం చేస్తూ రాలేకపోయాడు. ఇంతలో నా తల వద్దకు వచ్చిన వ్యక్తిని చూచి అతడు గోడడూకి చాలా భయంగా పాలపోయాడు. నా తల పైపు వ్యక్తి నన్ను జోకొట్టి నిదుర పుచ్చారు. ఎంతో ఆనందంతో హయిగా నిద్రబోయాను. ఆ ఆనందం వలన నన్ను నిదుర పుచ్చినచి సాయినాథుడని మనస్సుకు తెలుస్తున్నది. కాని ఆయన రూపం నాకప్పుడు కనిపించలేదు.

ఇది నాకు వచ్చిన స్వప్నమే. అయినా దానిని స్ఫుర్మనడం తగదేమా. యదార్థంగా కంటికి

కనిపిస్తుంది. ఇతరులకు చెబుతే నప్పుతారని చెప్పలేదు.

-విమల (కడప)

1 9వ తేబి లక్ష్మివారం : సోదరులు తంగిరాల సుబ్బారావుగారు మాయింటికి వచ్చి బెంగుళూరులోని శ్రీ శివ బాలయోగి, ద్రాక్షారామంలోని ఒక ఆత్మమంలో ఈ ఒక్కరోజు మాత్రమే దర్శనమిస్తారని చెప్పారు. ఎంటనే వెళ్లి దర్శించాను. నిన్న సాయంత్రం చివటం అమ్మగాల సన్నిధిలో ఈ జిలగినదంతా చెప్పగా, "అవస్థ ఎందుకు? అక్కడికి యిక్కడికి యెందుకు బాబూ? సాయిబాబాను నమ్మకున్నారుగా అది చాలు. ఎక్కడికి వెళ్లకండి" అని అన్నారు. అమ్మ యెంతో ఉత్సాహంగా విద్యానగర్లోని సాయి మంచిర కార్యక్రమాల గుణించి అడిగి, విని ఆనంబించారు. అమ్మగారు నిన్న అలా అన్న తరువాత నేను చేసినది తప్పేమో అనిపిస్తున్నది.

మిగతా 29వ పేజీలో

ఆచార్యన అధ్యక్షులు

శ్రీ పిన్చోజు ఎంకటశ్రీరూ

పూర్వాజ్యలీలామృతాన్ని నాగోలుకి చెందిన పిన్చోజు ఎంకటశ్రీరూ గారు, ఈవిధంగా తెలియజేస్తున్నారు.

నేను 2010 లో సెంట్రల్ యూనివెర్సిటీ లో Ph.D చెయ్యడానికి ప్రైఫెచరాబాద్ వచ్చాను. యూనివెర్సిటీలో స్నేహితుడికాడు నాకు ‘సాయి లీలామృతం’, ‘గురుచితత్తు’ ర్థంధాలు యివ్వడం వల్ల పూజ్యలీలీ మాస్టరుగాలి గులంబి తెలిసింది. వారు రథించిన మిగతా ర్థంధాలు కూడా కొన్నాను. ఆ ర్థంధాలు చదువుతుంటే, ఇంత గొప్పగా ఎవ్వరూ రాయలేరు. ఇంత గొప్పగా రాసిన ఆయన ఎవరైపుంటారో ననిపించింది. ఆ మర్మాడు, నాంపల్లి బాబా సేవకులైన శ్రీ అప్పురావు ఒక సంచి నిండా పూజ్యలీలీ మాస్టరుగాలి ర్థంధాలు తీసుకువచ్చి, ఒకొక్క ర్థంధం బైటికి తీసి, ‘కావాలా?’ అని అడుగుతున్నాడు. అలా అడిగినవస్తు నా దగ్గర వున్నాయి. చివరగా ఒక ర్థంధం తీసి, “ఇది కావాలా” అని అడిగాడు ఆ ర్థంధం పేరు చూడగానే ఒక్కసాలి తుళ్ళిపడ్డాను! ఆ ర్థంధం పేరు, ‘భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజు!’ బాబా సందేశం సమయానికి ర్థంధాల ద్వారా కూడా వస్తుందన్న లీలామృతంలోని పూజ్యలీలీ మాస్టరుగాలి వాక్యం వెంటనే

స్పురణకు వచ్చి, ఆ ర్థంధం పేరులోనే నిన్నటి నా ప్రశ్నకి సమాధానం స్పురించింది. పూజ్యలీలీ మాస్టరుగారు సాక్షాత్తు భగవంతుడే అన్న నమ్మకం ఏర్పడింది.

2012లో ఒకరోజు మా ఊరు వెడదామని అనుకుంటున్నాను. అప్పుడు ‘ఆచార్యని అమృతలేఖావళి’ ర్థంధం చదువుతున్నాను. అందులో ‘ఇంటికి వెళ్లేముందు దగ్గరునానికి వచ్చిపోరా’ అన్న వాక్యం వచ్చింది. అటి చదివాక పూజ్యలీలీ మాస్టరుగారు నన్న దగ్గరునానికి నాగోలు రమ్మన్నట్టు బలంగా పేరణ కలిగింది. మా ఊరు వెళ్లే దాలిలోనే నాగోలు వస్తుంది. అక్కడ బస్తు దిగి, పూజ్యలీలీ అమ్మగారు, శివపురిలో వున్నారని తెలిసి, అక్కడికి వెళ్లాను. అప్పుడు సమయం మధ్యాహ్నం గం.3-30 అయ్యింది. ఆ సమయంలో దగ్గరునం వుండు. సాయంత్రం హోరతి తర్వాత దగ్గరునం వుంటుంది. అందుకని బయటినించే నమస్కారం చేసుకుండామని నిలయానికి వెళ్లాను. ఒక్కసాలి నేను చూస్తున్నది, కలా, నిజమా అర్థం కాలేదు. ఎందుకంటే, ఎదురుగా సత్పుంగ హలులో పూజ్యలీలీ అమ్మగారు కూర్చుని వున్నారు!! తలుపు తీసే వున్నది. ఇంకెవ్వరు భక్తులు లేరు. లోపలివాళ్ళు ఒకలిధ్దరు వున్నారు,

నిజానికి దగ్గరునం వేళలు, సాయంత్రం హోరతి తరవాత...నన్న రమ్మన్నది పూజ్యలీలీ మాస్టరుగారు, దగ్గరునం ఇచ్చినది పూజ్యలీలీ అమ్మగారు. ఈ అద్భుతమైన అనుభవంతో పూజ్యలీలీ మాస్టరుగాలికి, అమ్మగాలికి భేదం లేదని, ఇద్దరూ ఒక్కటేనని నిరూపణ కలిగింది.

నాకు యూనివెర్సిటీలో వినోద అనే స్నేహితుడు వున్నాడు. వాళ్ళది తమిళనాడు. శ్రీరాఘవేంద్రస్వామి భక్తుడు. అతని చేత శ్రీ సాయిలీలామృతం చదివించాలని, నాకు చాలా కోలికగా ఉండేది. ఆ ఉద్దేశంతో తమిళం సాయిలీలామృతం కొన్నాను. కానీ కొన్న తరవాత అతను చదువుతాడో లేదోనని, ఒక వారం పది రోజులవరకు ఇవ్వలేదు. ఒకరోజు, చదివినా చదవక పోయినా అతనిప్పం అనుకుని ఆ ర్థంధం తీసుకెళ్లి,, “వినోద ఇది సాయిబాబా జీవిత చరిత్ర, శ్రీ భరద్వాజ గారు రాసింది, చదువుతావా?” అన్నాను. అతను చాలా ఆశ్చర్యానందాలతో ఆ ర్థంధం తీసుకున్నాడు. అతని ప్రతిస్పందన చూసి ఆశ్చర్యపోతున్న నాతో, “నిన్న రాత్రి నాకు ఒక కల వచ్చింది. అందులో ఒకరునాకు ఈ ర్థంధం చూపించి, “ఇది చదివితే నీ కస్తాలు తీఱపోతాయి” అని చెప్పారు. తెల్లవారాక, ఆ ర్థంధం ఎక్కడ

దొరుకుతుందా.. అనుకుంటున్నాను. నువ్వు తీసుకుని వచ్చావు” అన్నాడు ఎంతో ఆనందంగా. నాకు కాస్టేషన్ మతి పోయింది, ఎక్కడనించి ఎక్కడికి కలిపి ఈ లీల చేశావయ్య .., అనిపించింది.

2019 లో మా నాన్నగాలికి గుండపోటు వచ్చి, అకస్మాత్తుగా చనిపోయారు. తరవాత కొన్ని రోజులకి, ఒక అనుపత్తిలో నర్సుగా పనిచేస్తున్న వాళ్ళ ఇంటికి, వాళ్ళ పిల్లలకి చదువుచెప్పడానికి వెళ్లాను (హోమ్ ట్యూప్సన్). ఆవిడ మాటల సందర్భంలో, మా నాన్నగారు ఎలా చనిపోయారు? గుండపోటు వచ్చాక ఏమి చేశారు? ఇవన్నీ అడిగారు. నేను గుండపోటు వచ్చాక చేసిన ప్రయత్నాలు చెప్పు ‘అంతా 15 నిముషాలలో జిలగిపోయింది’ అని చెప్పేను. అప్పుడు ఆవిడ వెంటనే ఆనుపత్తికి తీసుకుని వెడితే బాగుండేదని, లేదా కొన్ని చిట్టాలు చెప్పి, అపి ఉపయోగించినా తప్పక బ్రతికేవారని చెప్పారు. ఇంక అది విన్నప్పటినించి, నాకు చాలా బాధ కలిగింది. అయ్యా, పారపాటు చేశామా, నాన్నని బ్రతికించుకోలేకపోయామా అని బాధపడుతున్నాను. ఇంతలో, ఆరోజు ఉదయం పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల ర్థంథంలో చదివిన కొన్ని వాక్యాలు గుర్తుకొచ్చాయి. “కొందరు, ఇలా చేసుంటే బ్రతికుండేవారు, అలా చేసుంటే బ్రతికుండేవారు అని అనుకుంటారు. కాసీ సమయం వచ్చినప్పుడు ఏం చేసినా ఎవరిని, ఎవరూ కాపాడలేరు”. ఈ వాక్యాలు సరిగా నేనున్న మానసిక పరిస్థితికి సరిపోయాయి. వెంటనే నాకు బాధంతా పోయి, మనసు చాలా

ప్రశాంతం అయిపోయింది. వెంటనే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలకి హృదయపూర్వకంగా కృతజ్ఞతలు చెప్పుకున్నాను. ‘ఇంతగా నావెంటే వుండి, అనుక్షణం కాపాడుతున్నారు కదా!’ అనుకున్నాను.

ఎక్కువగా యిలా మనసులో ప్రేరణ కలగడము, సమయానికి ర్థంథాలలో వాక్యాలు గుర్తుకు రావడము ద్వారా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నాకు అనుభవాలను యిస్తారు. ఒకసారి యథాలాపంగా, వంట ఇంట్లో గట్టుమీద కూర్చున్నాను. పక్కనే న్యాన్ పేపర్ ఉంది. దాని మీద పెద్ద అక్షరాలతో, “గురువుకన్నా ఎత్తులో కూర్చోరాదు” అన్న వాక్యం కనిపించింది. నాకు వెంటనే నేనేమైనా మాస్టరుగాల పటం కన్నా ఎత్తులో కూర్చున్నానా? అన్న అనుమానం కలిగింది. తీరా చూస్తే, నేను కూర్చున్న స్వవ్ర గట్టు కింద పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల పటం వుంది. అంటే నేను చాలా ఎత్తులో కూర్చున్నాను. వెంటనే నేను గట్టు మీద నుంచి దిగిపోయాను. ఆ రకంగా నన్ను సలిచేశారు.

ఇలా ప్రతిక్షణం నా హృదయంలోవుండి నన్ను నడిపిస్తున్న నాలాంటికోట్లాదిమంది హృదయాలలో కొలువైవున్న, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలని, వారు ఏర్పరచిన బాటలో ఎలికి నచ్చినట్లు ప్రయాణించి గమ్యం చేరేలా అనుగ్రహించమని ప్రార్థిస్తున్నాను.

జై సాయి మాస్టర్!

ద్వారకామాయి అనుభవ మండపం

27వ హేచ్ తరవాయి

అమృగాల సన్నిధికి తరచూ వెళుతున్నాను. అమృగాల భక్తులు ఒకరు ఆమె ఆదేశంపై వారి ర్థామంలో ఒక చిన్న కుటీరం నిర్మించుకొని, రోజుా అక్కడ ధ్యానం చేసుకొంటున్నారు. త్రావణ పౌర్ణమి నాడు ఆ కుటీరంలో నేనూ ధ్యానం చేసుకొన్నాను. మనస్సు అతిసులభంగా ప్రశాంత మయింది. ఈ భక్తునికి ఈ మధ్యలో సాయి కలలో కన్నించారు. తెల్లవారురూమన వేపచెట్టు క్రింద బండపై ఆశీసులై ఉన్న వారిని చూడగానే అతనికి భావోద్రేకము, ఆనందము కలిగి, సాయి పాదములకు సాప్చాంగ నమస్కారం చేశారుట. బాబా వీలిని లేవనెత్తి, అమృ లేదని ఎందుకు బాధపడతావు? నేను లేనా?” అన్నారు. ఇంతలో వీలికి మెళుకువ వచ్చింది. ఈయన తన అనుభవం నాతో చెబుతూ అమృగాలికి, శ్రీసాయికి ఆధ్యాత్మికంగా సంబంధమున్నట్లు తమకు తోస్తున్నదన్నారు. అమృగారు వీలికి కుటీరం ఎలా నిర్మించాలో ప్లాన్ చెప్పి యిద్దరికి సలిపదేటట్లుగా కట్టుకొమ్మని చెప్పారుట. వీరలానే కట్టుకొన్నారు. (ఆగస్టు 8, 1981)

-శ్రీ ఆర్. గోపాలకృష్ణ, తఱకు

పరమ పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాస్టరుగారిచే రచించబడిన అపూర్వ ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

SRI GURUPADUKA PUBLICATIONS, C/o.SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

Regd.Office: Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar, Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad-68.

Phone: +91 - 74160 41550

Branch Office : Kondaiah Bunk Street, Kothapeta, Ongole, Prakasam Dist. Andhra Pradesh.

Phone:08592 233271

Send DD in favour of “**Sri Manga Bharadwaja Trust (Publications)**”, payable at **Hyderabad or Ongole**.

ఇతర ప్రచురణలు

శ్రీ సాయి లీలామృతం-శ్రీ గురు చరిత్ర (Bound)	450-00	మహాత్మల ముద్దులిడ్డదు	120-00
శ్రీ సాయి లీలామృతం	99-00	అవధూత చివటం అమృత	70-00
శ్రీ గురు చరిత్ర	99-00	శ్రీ సిద్ధరూడ స్నామి చరిత్ర	70-00
శ్రీ సాయి సన్మిధి	120-00	శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్క్రైప్చలు - పాట్-1	125-00
శ్రీ సాయి మాస్టర్ ప్రవచనములు	125-00	మరో నందదీపం	80-00
శ్రీ సాయినాథ ప్రభోధామృతము	80-00	ఆచార్య అమృత లేఖావళి	40-00
సాయినాథ పూజ	40-00	భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	175-00
సాయినాథ స్ఫవనమంజరి	10-00	బాలల శ్రీ సాయి లీలామృతము	25-00
శిరిడి ఆరతులు	15-00	మహాశ్రుతముదు	50-00
సాయిబాబాను సేవించడమెందుకు	10-00	శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్క్రైప్చలు - పాట్-2	125-00
సత్కంగము - భజన	5-00	బాలల శ్రీ సాయి సన్మిధి	50-00
శిరిడి క్లైష్ట సందర్భము	40-00	బాలల శ్రీ గురు చరిత్ర	50-00
విజ్ఞాన పీచికలు	99-00	శ్రీ సాయి మాస్టర్ నిత్యసత్య ప్రతము	15-00
పరిప్రశ్న	99-00	మాష్ట్రోర్ అమృత వాట్లు	100-00
మతమెందుకు?	20-00	BOOKS IN ENGLISH	
విది నిజం?	25-00	Sai Baba the Master	175-00
ధ్యానయోగ సర్వస్వం	99-00	Sree Guru Charitra	99-00
బుద్ధధ్యాన పూడయం	49-00	Supreme Master (Swami Samartha)	99-00
దత్తావతార మహాత్ముం	75-00	Sai Baba of Shiridi and His Teachings	99-00
సంహితాయన గురు ద్విసాహాటి	125-00	Life and Teachings of Hazarat Tajuddin Baba	99-00
పురుషుక్త రహస్యం	40-00	Children's Sai Baba the Master	60-00
సాయిసుక్తి - ఆచార్యవాటి	10-00	BOOKS IN OTHER LANGUAGES	
శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు	49-00	Sadguru Sai Baba (Hindi)	150-00
అవధూత శ్రీ చీరాలస్నామి	49-00	Sai Leelamrutham (Kannada)	150-00
అవధూత శ్రీ వెంకయ్యస్నామి	70-00	Sai Baba Jeevitha Charitham (Malayalam)	220-00
శ్రీ అనందమాయి అమృత	49-00	Sai Baba Leelamrutham (Tamil)	175-00
లిబెట్ యోగి మిలారేపా చరిత్ర	80-00	Sri Guru Charitra (Hindi)	99-00
శ్రీ హజరత్ తాజుద్దిన్ బాబా చరిత్ర	49-00	Swami Samartha (Kannada)	50-00
స్నామి సమర్థ (అక్కల్మై స్నామి)	49-00	Sri Guru Charitra (Kannada)	99-00
మనము - మన సంస్కృతి	70-00	Shiridi Aarathi (Tamil)	15-00
		Stavana Manjari (Tamil)	10-00
		Tibet Yogi Milarepa Jeevitha Charitra (Kannada)	55-00
		Sri Sainath Prabodhamruthamu (Kannada)	65-00
		Sai Sannidhi (Kannada)	120-00
		Sri Guru Charitra (Malayalam)	150-00
		Sri Guru Charitra (Oriya)	150-00

పూజ్య గురుదంపతుల కళ్యాణ మహాత్మవ కార్యక్రమ వివరములు

మార్చి 5, 2022

ఉదయం 9 గంటలకు - పూజ్య గురుదేవులు భరద్వాజ మాష్టరు గాలిని వరుసిగా చేయట. బిష్ణుజనని ఆలివేలు మంగమ్మ గాలిని వధువుగా చేయట.

వారి పాదుకలకు పంచామృత అబ్బపీకము.

శ్రీ సూక్తము, పురుష సూక్తము పారాయణ. వస్తు సమర్పణ. మంగళ హోరతి, పాటలు.

11:00 గం. - పూజ్య గురుపుత్రిక శ్రీమతి ఆడిదం వేదవతి గాలిచే సత్యంగము.

12:00 గం. - పూజ్య గురుపుతులు శ్రీ ద్వారకానాథ జ్ఞానేశ్వర్ గాలిచే సత్యంగము.

13:00 గం. - నివేదన.

13:30 గం. - భోజన ప్రసాద వితరణ.

14:30 గం. - విరామము.

16:00 గం. - ఎదురుకోలు, వరపూజ.

17:30 గం. - నృత్య ప్రదర్శన.

18:30 గం. - బాపట్ల సత్యంగ సభ్యులచే 'సాయిబాబా' నాటక ప్రదర్శన.

21:00 గం. - శేష ఆరతి.

21:30 గం. - నివేదన, భోజన ప్రసాద వితరణ.

మార్చి 6, 2022

ఉదయం 9 గంటలకు - ఉదయ సేవల అనంతరం అల్పహోర నివేదన, వితరణ.

10:00 గంటల నుండి: శ్రీ సాయి సన్నిధిలో, మహాత్మల సమక్షములో, వేద మంత్రాలతో 'పూజ్య గురుదంపతుల జగత్ కళ్యాణ మహాత్మవ వైభవము'.

14:00 గం. - నివేదన, ప్రసాద వితరణ (పెళ్ళి భోజనము).

15:30 గం. - భోజనానంతర విరామము.

16:30 గం. - మహాత్మలను వారి యథాస్థానమునకు భక్తిపూర్వకముగా సాగనంపుట.

18:00 గం. - ధూప ఆరతి.

19:00 గం. - కళ్యాణ సంభరాల ముగింపు.

కళ్యాణ మహాత్మవమునకు విచ్ఛేయు భక్తులకు వసతి భోజన సదుపాయాలు ఏర్పాటు చేయబడినవి.
వివరములకు :- శ్రీ టి.ఎస్. రాఘవ గారు (9063334964).

కళ్యాణ మహాత్మవ కార్యక్రమము గులంచి మలన్ని వివరములు,
latest updates తెలుసుకొనుటకు పెలిగ్రామ్ మెసింజర్ లో
ఏర్పాటు చేయబడిన రూపులో చేరగలరు. రూప్ లింక్, QRcode
కింద ఇవ్వబడినవి.

<https://t.me/JagatKalyanam2022>

మాతృదేవి సన్మిధి (గుమ్ముళంపాడు)లో గురు దంపతుల కళ్యాణ మహాత్మవం
మార్చి 5-6, 2022న జరుగనున్నది. భక్తులందరూ పరమ శుభప్రదమయిన ఈ
కల్యాణ మహాత్మవమును తిలకించి, గురుదంపతుల దివ్యశేషులు పాంచ ధన్యలు
కావలసినబిగా ప్రార్థన !! కార్యక్రమ వివరములు లోపల ఇవ్వబడినవి.